

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

AĞUSTOS 2003, Yıl 7 Sayı: 102 - Fiyatı: 1,000,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

BDH Sivil İnisiyatifi Halkı Kucaklayacak

BDH SİVİL İNİSİYATİFİ'Nİ

BAŞYAZI

HER YERDE ÖRGÜTLEYELİM

26 Aralık 2002'de tüm halkımızla birlikte Çözüm ve Barış için el ele vererek çalışmaya söz vermiş olan herkesin örgütlenmek, örgütlerinde yakından tanıdığı insanları o örgütlerinin, dolayısıyla da kendilerinin temsilcileri olarak seçmek, ve onların tüm Kuzey Kıbrıs'ta bir araya gelerek BDH'nın seçimlerde başarı kazanmasına merkezi olarak destek sunmak için örgütsel imkanlar yaratılmalıdır.

Çözüm ve barış diyen örgütlü veya örgütsüz her bir vatandaş, her bir sendika ve kitle derneği üyesi ve yöneticisi, ister kamu emekçisi olsun ister kendi işinde çalışan bir vatandaş seçimde zafer elde etmek için daha örgütlü bir çalışma içine girebilmelidir.

Bunun yolu BDH-Sivil İnisiyatifi örgütünü kurmaktan geçer.

BDH-Sİ'in her bir mahallede, her bir köyde, her bir şehirde, her fabrika, ofis ve işyerinde şubelerini kurmalıyız. Bunlar üzerinden tüm vatandaşlara ulaşmalı, onların bu seçimlerde oylarını çözüm ve barış için, BDH adayları için kullanmasını garanti altına almalıyız. Bu seçimlerin Annan Planı için, BM tarafından ortaya konmuş tek plan olarak Annan Planı için bir referandum anlamına geldiğini, önlerinde duran seçimin Annan Planı ile düzeni olduğu gibi sürdürmek isteyenler arasında bir seçim olduğunu anlatmalıyız.

Bu seçimlerde seçenек olmadığını, rüşvet ve tehditlere uygun olarak oy kullanılırsa, BDH iktidarı elde edilemezse, anlaşmanın olmayacağını ve bununda herkes için tam bir yıkıma yol açacağını vatandaşa kavratmalıyız.

Sadece seçimlerde oy vererek anlaşmanın elde edilemeyeceğini, seçtikleri vekillerin ardında durmaları gerektiğini, vekillerinin karşılaşılabilecekleri tehditlere rağmen anlaşmayı imzalamalarını istiyorlarsa örgütlenmeleri gerektiğini, ve en azından anlaşmaya kadar bu örgütlü durumlarını korumaları gerektiğini anlatmalıyız. Ve bu örgütlülüğü elde etmeliyiz.

Vatandaşlar örgütlü ve kararlı olmalı.

Vekillerine sadece oyla değil, örgütlü ve kararlı bir destek sunmalı.

Siyasette son tahlilde belirleyici olan şey güçtür.

Arkalarında vatandaşların örgütlü ve kararlı gücü olmayan seçilmişler, vekiller, gerçekte hiçbir güce sahip değildirler!

Haydi barış ve demokrasi örgütlerini kurmak için iş başına!

Haydi barış ve demokrasi örgütlerini yönetecek komiteleri kurmak için iş başına!

Haydi barış ateşlerini tekrar yakmak için iş başına

Haydi BDH'yı iktidara taşımak için iş başına!

Ülkeyi

Barış ve

Demokrasiye

Taşıyacak!

Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki Toplumlu İnisiyatif Eylemine Ülkücü ve Rejim Engeli

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin ortak olarak düzenlediği 26 Temmuz eylemine ülkücüler ve polis engel koydu. 1974 savaşında hayatlarını kaybeden Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk sivililerin mezarlarını ziyaret ederek "Milliyetçilik için Kan Akıtmaya Hayır" eylemini gerçekleştirmek isteyen delegeler, Muratağa'ya vardığında polis ve ülkücülerin engeli ile karşılaştılar. Bir gün önceden bu eylemin gerçekleştirilmesi için basın açıklaması yapan faşist ülkücüler ve UHH, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin bu ortak eylemini engelleyeceklerini açıklamışlardı. Lefkoşa'dan Muratağa'ya giden ve Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerden oluşan yaklaşık 50 kişilik heyetin yolu polis tarafından kesildi. Polis ve kaymakam bu eylem için "önceden izin alınmadığı" gerekçesiyle ileri

sürdü ve Muratağa'da öldürülenler için saygı duruşu dahi yapılmasına izin verilmedi. Muratağa'daki toplu mezar önünde anma eylemi yapamayan heyet polis tarafından durduruldukları yerde anma eylemini gerçekleştirdi ve rejimin bu tavrını da protesto etti.

Muratağa'dan sonra heyet, Aglaja'da St. Constantine ve Helen'in Mezarlığını ziyaret etti. Heyet burada 1974 savaşında öldürülen 15 yaşında Vassilia Georgiou adındaki kızın mezarına buket bırakarak saygı duruşunda bulundu.

Rejim ve faşistlerin 'nöbet tufmaları' sadece bir günlük eylemdi. Daha sonra Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki Toplumlu İnisiyatif temsilcileri Muratağa'ya giderek 1974'te hayatlarını yitiren sivililerin mezarlığına buket bırakarak sembolik dahi olsa eylemlerini gerçekleştirdiler.

Bu eylemin sembolik bir eylem olduğunu KSG olarak biz de biliyorduk. Ancak GREV tiyatrosunu sergilemekdeki yoğun tempo nedeni ile arzu ettiğimiz sayıyla da bu eyleme katılamadık.

Bu eylemi CTP gençlik eylemi olarak lanse eden BRT, CTP Gençlik'in 'ben masumum' itirazı ile karşılaştı. Gerçekten de bu eylemi CTP gençlik düzenlememişti. Eylemi düzenleyenler arasında da yoktu.

Sürdürülen faşist propaganda ve provokasyonu şiddetle kınıyor ve eylemi düzenleyenlerle dayanışmamızı ilan ederiz.

Altta Eylemi örgütleyenlerden biri olan Murat Kanatlı'nın bu eylem ve sonrasında değerlendiren yazısını okuyucuya aynen sunuyoruz.

Çiçek Getirene Sopalı Cevap, Sol Yanım Hüzünlü

Bir süreci daha yaşadık. Öyle böyle değil sol dediklerimizi de bir kez daha tanıdık, sağ dediklerimizi de...

Demokrasi savunucularını da tanıdık, barış istediğini söyleyen milliyetçileri de...

Nelere gördük, neler yaşadık anlatılsı değil ama o en sıcak günde, dost merhabası ile güne başladığımız da gerçektir...

Neler gördük şu 3-5 günde, dostlarımızı da gördük, kağıt üstündeki demokrasi kaplanlarını da...

Ne adının içine demokrasi kelimesini almanın, ne de tüzüklerinin ve programlarının içine onlarca insan hak ve özgürlüklerine saygı kelimesini yazmanın, yaşamda sınanmıyorsa, kelimelerle anlatılanın değeri olmuyor, bunu da çok net gördük...

Çok şey öğrendik bu 3-5 günde, CTP Gençlik Kolları eylem sonrası basın açıklaması yapıyor ve "bu eylem nedeni ile CTP Gençlik Kollarına çamur" atıldığını iddia ediyor. Nedeni basit, bu eylemin CTP Gençlik Kolları tarafından düzenlendiği iddia edilmişti. Yani Türkçesi ile CTP için bu eylem bir çamur atma, yani...

Yanisi yok aslında, onlar bu eyleme nasıl baktıklarını açıkladılar, kim ne anlamak isterse onlar, Türkçe bilgisi olan da bu cümleden ne anlanması gerektiğini anlayabilir. Bir eylemi beğenme veya katılmama elbette herkesin hakkı ve bir eyleme birileri katılmıyorsa bunun eleştirisi de en az katılmama hakkı kadar doğaldır. Ama bazen öyle cümleler sarf edilir ki, hem katılmaz, hem de eyleme sözcüklerin oyunu ile saldırırsan, onu küçültmeye çalışırsan sonrasında sana gelecek eleştirileri de kaldırmak zorundasın ama CTP Gençlik Kollarından dostların buna da tahammülleri yok.

"CTP Gençlik Kolları olarak

bizim ismimizi kullanarak akılları sıra CTP'yi kötümeye çalışan söz konusu kuruluşların ve bunların CTP'yi toplumdaki uzaklaştırmak için gece gündüz yalan ve hiçbir ahlaki ve basın değerine sığmayan, çirkin söylemlerini kınıyoruz"

Bu cümlede net aslında anlatılan, bu eylem aslında yapılan toplumdaki uzaklaştırmayı diyor dostlar, o yüzden bizi bulaştırmayın, biz toplumdaki uzaklaştırmak istemiyoruz ve böylesi bir fena eylemle ismimizi anmayın ki partimiz kirlenmesin...

Varsın biz kirlil kalalım, dostlar bu eyleme katılmayarak isimlerini de böylesi 'kirli eylemlerden' sakınarak korusunlar, varsın onlar da yeni bir Kıbrıs'ı kurmayı hayal etsinler, bizler de...

Biz kirlenerek böylesi eylemlerde yolumuza devam edeceğiz. Rejimin dayatmalarına karşı, uslu çocuk olup vitrinlerinde süs olmayı red ederek, yaramaz bir çocuk olarak kalacağız ve onları hep üzacağız.

Değişim mevcut durumla uzlaşarak değil, onunla çelişerek kendine yer açar ve kendini statükoya karşı dayatır, tarih boyunca bu böyle oldu ve bundan sonra da farklı olması beklenemez...

Sol yanım, en çok yaralı yanım...

Neler gördük şu 3-5 günde adına hem barış hem de demokrasiyi alan Hareketçiler, ellerine sopalarını alıp Muratağa'da dövcek adam arayanları göremediler, tek satır açıklama yapma gereği bile duymadılar.

İçlerinde kimler yoktu ki...

En sosyalistleri vardı, gece gündüz bizleri rejimle işbirliği yapmakla suçlayan ve sosyalist mücadelenin nasıl verilmesi gerektiğini sayfalar dolusu anlatan, onlar da sustu...

En radikalleri de vardı ki alanlarda Kıbrıs Cumhuriyeti bayrağı açarak bunu ispatladıkları

hayaline kapılanlar; gece gündüz işgal kelimesi geçen onlarca yazılar yazdılar, kendilerine en büyük muhalif ünvanını uygun da gördüler, ama onlar da sustu...

Bu ülkenin ana muhalefet partisiydiler, askerle takışıklarını iddia ederek demokrasi havarisi kesildiler, ama onların da sopalılara söylecek sözü yoktu...

Herhalde, seçim zamanıydı, demokrasi ve özgürlük Aralıktan sonra bu mahalleye gelecekti, o yüzden boşuna aramayın, aramayın demek istedi dostlar. Dostların böylesi demode kelimeler için mücadele etmesini beklemeyin, onların işi çok ciddi, ülkeyi kurtaracaklar...

Neler çektiğimiz ey halkım, kurtarılan kurtulabilmek için ama gene birileri çıkabiliyor kurtarıcı olarak. Aslında kurtarıcıdan sakınmak gerek ama neylersin birileri karar veriyse, sana sormasına gerek yok, o seni senin adına elbette kurtaracaktır...

Neler gördük şu 3-5 günde...

Oturmuşlar karşı karşıya, koca koca bayrakların ardına, ağızlarından tükrükler saçarak, çirkin ve insanlığı utandıran sözler söylüyorlar. Diğerinin acısına saygıları yok, diğerinin kaybettikleri için 'geberilmiş' diyebilmekteler...

Onlar bunları söylerken insanlığımız utandı, üzülemedik ama yalnızca utandık...

Toprak koyup diğer toprağı kirliteceğizmiş söz ettiler, gene utandık, gene üzülemedik, biz öyle bir şey demedik diyemedik, ne diyebilirdik ki, toprağın toprakla kirleneceğini iddia edene...

Onlarca can verdik bu topraklara, savaşılar karar vermiş, savaşlarda taraf olmamış onlarca sıradan binlerce Kıbrıslı'nın yaşamına mal oldu geçmişte yaşananlar. Bir kez daha olmasın diye Kıbrıslı Türklerle Rumların ortak girişimi ile çiçekler bırakmak

Murat Kanatlı

istedik, Muratağa'da, Nazi Almanyası'ndan ödünç alınıp oraya monte edilmiş SS Subayları çıktı önümüze, Mussolini'nin İtalya'sından Kara Gömlekçiler de vardı aralarda. Elleri sopaları, yumurtaları ile çiçek getirene kendi anlayışlarına uygun cevap vermek için dizilmişlerdi...

Utandık ama üzülemedik. Demek dünya savaşlarına neden olan faşizmin ruhu hala yaşıyor ve onlarca acıya rağmen hiçbir şey öğrenememiş olanların Muratağa nöbetlerini gözlerimiz dalarak izledik. Demek hala daha kinleri ile adam öldürebilecek olanlar var. Demek ki hala da çiçek getirene öfke ile sopalı karşılama töreni hazırlanıyorsa, barışa çok uzakız herhalde...

Aslında hiç de uzak değiliz, yalnızca 5-10 kişiyiz. Bu toplum onları sahiplenmemiştir ama gene de utandık ama üzülemedik...

Utandık hem de çok utandık, Mağusa Kaymakamının Girişimin temsilcilerinin ailelerini arayarak bizzat tehdit etmesinden utandık, ellerine sopaları alıp oralara gidenlere hiçbir soruşturma açmayanlardan utandık, onlara destek verenlerden de utandık, demokratik ve çağdaş bir ülkede olsak böyle mi olurdu dedik kendi kendimize ve bir kez daha utandık...

Kimileri katıldıkları soven savaş törenlerinden kafalarını uzatıp, şimdi zamanımızı diye eleştiriler yaptı, kimi oturduğu koltuktan güzel eylem dedi amalı şekilde bitirdi köşeyazlarını, kimi orasını burasını, zamanını beğenmedi, olsun biz kucaklaşırsak diğerinin acısı ile ve dini, dili, rengi ve ırkı ne olursa olsun bu ülkeyi ortak vatan sayanlarla bir kez daha olmasın diye ortak mücadele için sözleşirken yaptıklarımızla huzurluyduk...

Kucaklarken 15 yaşında savaşta öldürülen Vasilgia Georgiu'nun

ailesini, acılarına ve göz yaşlarına ortak olurken, istedik ki kucaklayabilelim Muratağa'daki ailelerin acısını da ve onların gözlerinin içine bakarak bu acıları bir daha kimse yaşamaması diye en acı olanı sahiplendiğimizi ve kurmak için yeni bir Kıbrıs'ı kararlılığımızı anlatabilmek istedik...

Anlatamadık ama devam edeceğiz...

Varsın birileri ürksün, varsın 'sayı önemli değil, 3 oy 3 oydur' diyen kurtarıcılar kaybetmemek için oycuklarını, yutkunarak seyreylesinler, birileri 'kirli' eylem diyerek katılmasın. Varsın birileri bu defaya da silahlanıp gelsin...

Sözümüz var yarınlar, o yüzden geri geleceğiz...

TC Loizudu'dan sonra 2 dava daha kaybetti

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 31 Temmuz'da, Loizudu'dan sonra 2 Kıbrıslı Rum'un davasını da haklı bularak Türkiye'ye ceza kesti.

AİHM Tymvios ve Demades'in 1974'ten beri evlerine dönmelerinin TC ordusu tarafından engellendiğini ve Demades'in evinin TC silahlı güçleri tarafından işgal edildiğini kayda geçti. Davaya itiraz eden TC haksız bulundu ve Türkiye devletinin 55 yaşındaki Michael Tymvios'a 8,480 Euro, 74 yaşındaki John Demades'e de 2,875 Euro tazminat vermesini kararlaştırdı.

Türkiye'nin aleyhine çıkmakta olan AİHM kararları TC hükümetini önem almaya itti. Bunlardan birincisi Kıbrıs'ta Kıbrıslı Rumlar için tazminat yasaları geçirmek. İkincisi de AİHM'ne baş vurarak bu tazminatlar için kurulacak mahkemelerin olurlu elde etmek. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Türkiye'nin, "Rumların, mal mülk konusunda, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmadan önce, Kuzey Kıbrıs'ta hukuk yollarını denemesi" teklifini görüşme kararı aldı. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Türkiye'nin konuyla ilgili görüşünü, 30 Eylül'e kadar yazılı olarak bildirmesini istedi. Türkiye'nin başvurusu kabul edilirse, Kıbrıslı Rum mülk sahipleri Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne gitmeden önce, kuzey Kıbrıs'ta mahkemelere başvuracak.

Göçmenler Derneği Başkanı

Doç. Dr. Nuri Çevikel'in Ziyaretleri

Göçmenler Derneği Başkanı Doç. Dr. Nuri Çevikel beraberinde bir heyetle Güzel yurt Gaziler Derneğini ziyaret etti.

Görüşmeye katılanlar arasında ayrıca Gaziler Derneği eski genel sekreteri Abdülkerim Demirtaş da vardı. Demirtaş sekreterliği döneminde oy birliği ile alınan basın açıklamasından sonra dernek başkanının bir yerlere çağrılarak basın açıklamasının geri alınması yönündeki telkinlerine karşı çıktıklarını ve görevden bu nedenle alındığını söyledi.

Daha sonra söz alan Doç. Dr. Nuri Çevikel neden Avrupa Birliği ve çözümünden yana olduklarını anlattı. Çevikel "Gelişen olaylar gösteriyor ki bizler buraya birileri saltanatını yürütsün diye getirilmişiz. Bunun örneğini yaşadım. Karpaz'da bir arkadaşımız teşvik istemiş, başbakan yardımcısından aldığı yanıt; 'biz sizleri buraya bu iş için getirmedi' oldu. TC Başbakanı sayın Tayyip Erdoğan'la görüştük sorunlarımızı aktardık. Başbakan Tayyip bey, bize 'kapınızın önünü temizleyin gelin sorunları beraber çözelim' dedi. Milletimiz milli dava olmaz. Önümüzde ışık var arkamızda TC var" şeklinde konuştu.

Türkiye'de Cezaevleri Toplama Kamplarına Dönüştürülüyor

TC Adalet Bakanlığı'na sunulan Ceza ve Tedbirlerin İnfazı Hakkındaki Kanun Tasarısı, cezaevindeki sorunları artırıcı hükümler içeriyor. Tasarıya göre cezaevinde herhangi bir şeyi protesto etmek için tepki göstermek yasak. Ölüm orucu eylemcilerine zorla müdahale etmek yasal. Hükümlüler, çalışmak ve tek tip elbise giymek zorunda. Tutuklunun aksi ispat edilene kadar suçsuz kalacağı' genel ilkesine karşın tutuklulara da hükümlülere benzer uygulamalar getiriliyor.

Tasarının 6. maddesi, yasal düzenlemenin hangi mantıkla yapıldığını ele veriyor. 6. madde şöyle: 'Hürriyeti kısıtlayıcı tedbirlerle diğer tedbirlerin uygulanmasında öncelikli amaç hükümlünün iyileştirilmesidir.' Bu maddeye göre, adli ve politik tutuklular, iyileştirilmesi gereken insanlar durumunda.

Tasarının yasallaşması halinde, cezaevinde hak talebinde bulunmak için eylem yapan hükümlülere idarenin yanıtı ceza

vermek olacak. Sessiz direniş ya da açlık grevi yapan, zorla çalıştırılmaya karşı çıkan, marş söyleyen, slogan atan, hücrelerde ilaç bulunduran hükümlüler, suçlu sayılacak ve ziyaretçi yasağından hücre cezasına kadar bir dizi yaptırımla karşılanacak.

Tasarının, 62. maddesi hükümlülere 'tek tip elbiseyi' dayatıyor. Söz konusu madde şöyle: 'Kişisel elbisesini giymesine izin verilmeyen hükümlüye, yazlık ve kışlık olmak üzere iklimine uygun, sağlığa ve çalışmaya elverişli hükümlü giysisi verilir; hükümlünün giysisi giymesi zorunludur.'

Tasarı ayrıca, ölüm orucu eylemcilerine zorla müdahalenin yasal zeminini hazırlıyor. Tasarının 82. maddesi, ölüm orucu eylemcilerinin hastanaya kaldırılarak, zorla müdahaleye uğramasını öngörüyor.

SEÇİM TEKNİĞİ VE SİYASET

Geçen 26 Aralık'ta 80 bin vatandaşın onayladığı deklarasyon temelinde, bu 18 Aralık'ta seçimlere bir tek çatı altında girilmesi, birlik olarak girilmesi siyasetine CTP karşı çıktı. Çözüm ve Barış taraftarı muhalefeti bölüdü. KKTO'nun da aynı yönde adımlar atmak üzere olduğu konusunda dedikodu almış başını gidiyor.

Bu bölücülük CTP tarafından ilk başlarda seçim tekniğine dayanılarak haklılaştırıldı. F. S. Soyer yoldaş bu konuda detaylı, pek çok ihtimali ele alan bir yazı da yazdı. Bu kadar bilimsel bir çabaya rağmen biz şimdi dönecek ve yoldaş saçmalamakla suçlayacağız. Bölücülüğe kılıf uydurmakla suçlayacağız. Hani derler ya, ben istatistiklerle ne istersem onu ispatlarım. CTP ve F. S. Soyer yoldaşın yaptığıda bundan ibarettir.

Seçimlerle ilgili çalışma yapıldığında, mevcut seçim sisteminin özelliklerini ele almamak, o özelliklerden mümkün olduğunca kendi amacın için yararlanmamak, hakikaten vurdumduymazlık olacaktır.

Bu meydana, CTP ve F. S. Soyer yoldaşların gerçek sorunu mevcut seçim sistemini tüm muhalefetin çıkarına en uygun gelecek şekilde kullanmak amacıyla taktikler geliştirmek olsaydı, bunu yapmanın yolu muhalefeti bir araya toplayıp, 26 Aralık'taki birliğin sürdüğünü ilan edip, tüm muhalefetin seçim sisteminin teknik yönünü dikkate alarak iki-üç parti şeklinde seçimlere gireceğini, bunu yaparken seçmenlerin oy veriş tarzının nasıl olması gerektiğini anlatmak olurdu. Hem 26 Aralık'ta deklarasyona onay vermiş vatandaşlar, hem de muhalefet bir bütün olarak, anlaşmalı bir şekilde 2-3 parti olarak seçimlere girer ve seçim sistemini kendi çıkarlarına en uygun bir şekilde kullanırdı.

Bu yapılsaydı, bölünmenin kazandıracağı bir kaç fazladan milletvekiline kıyasla, birliğin kazandıracağı siyasi çıkarların-seçimleri referandumla dönüştürmek, anlaşma olmasa sistemin tıkandığını statükoculara ispatlamak, vatandaşların birliğini ve kararlılığını elde etmek gibi- çok daha önemli ve yararlı olduğu da

kolaylıkla görüldü.

Yapılan bu değildir. Yapılan CTP istediğini yaparken, bölücülük yaparken, bu bölücülüğün vatandaş tarafından çok kötü bir şekilde cezalandırılacağını bilen CTP üst yönetiminin, paçayı kurtarma çabasıdır.

Seçimlerden sonuç almak, parlamentoda çoğunluğu oluşturup anlaşmayı yapmak adına ileri sürülen bu saçmalık, siyasetle, yani örgütlü ve kararlı kitlelele güçle, burjuva parlamenter oyunu birbirine karıştırıyor. Fazla alıştı CTP burjuva parlamenter oyunlara, kitlelerin değil de burjuvazinin ve onun parlemontosunun gücüne!

Annan Planı'nın onaylanması, Kuzey Kıbrıs'taki toplumun temsilcisinin, veya KKTC Temsilcisinin bunu onaylamaya zorlanması sadece ve basitçe parlamenter çoğunluklarla hallolsaydı, işte o mümkün olsaydı, o zaman sizlerin ve TKP'nin çoğunluk olduğunuz günlerde bu iş hallolurdu. Niye halletmediniz? Çünkü siyasette sonuç alma sanatı burjuvazinin parlemontosunda çoğunluk oluşturma sanatından çok daha fazlasını gerektirir. Güç gerektirir!

Bu sayfalardan F. S. Soyer yoldaşla mücadele ve örgüt türleri konusunda tartışıldı. Yoldaş bu konudaki yaklaşımının yanlışlığı anlatıldı. Ağzını açıp, eline kalemi alıp bir tek kelime etti mi? Yok! Ama seçim tekniği üzerine sayfalar döşedi yoldaş! Çözüm ve barış isteyen kişi ve örgüt, kendisine bu güzel sonucu elde etmek için güç sunacak kitlelere, onların nasıl güç edineceği sorununa el atar. Vatandaş seçimlerde, CTP ve Ferdi'nin o mükemmel, dahiyane analizleri üzerinden birden çok partiye oy verecek, parlemontoda çoğunluk elde edilecek ve de bu seçilmişler, ardı arkası boşa olan bu seçilmişler, dönüp anlaşmayı yapacaklar. Ne ala siyaset tekniğidir bu! Sen ki daha bir sene olmadı, adamı doldurmuş getirirler, öne sürerler, ondan sonra da sap gibi yapayalnız ortada bırakırlar, biz bu oyunlara gelmeyiz deyen adamsın. Seçilmişler sap gibi ortada kaldıklarında, seçmenler

davalarına sahip çıkacak bir mücadele ve örgüt türüne kavuşmadıklarında ne yapacaktır bu seçilmişler? 'Ayağa gelmeyecek' yani a n l a ş m a y ı yap m a y a c a k s ı n ız denildiğinde yapmayacak, 'Rumlar olmazsa olmazlarımızı kabul etmedi' deyip kaçacaktır. Değil mi?

18 Aralık seçimlerinde siyasetin sorunu seçim tekniğini kullanarak en fazla vekil çıkarma sorunu değildir Ferdi yoldaş! Bu sorun vatandaşların tek vücut olarak, seçtiklerinin ardında durarak anlaşmayı ya yaparsınız ya da bu diyardan gidersiniz dayatmasını örgütlenme sorunudur. Bu örgütlenmemiş sonuç alınamayacaktır.

Ferdi ve CTP'nin bu dahiyane seçim taktikleri sonrası seçimleri muhalefet kazandığında, ki kazanacaktır da, bu zafere rağmen sonuç alamazsak, anlaşma 'Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazları' 'Rumlar tarafından' kabul edilmedi denip imzalanmasa, yani bunca çabadan sonra çözüm taraftarları içinde davaya açıkça ihanet edenler vekil seçilir de anlaşma yapılmazsa ne olacaktır? Sonuç alınmazsa ne olacaktır?

İster seçimleri kazanmamıza rağmen olsun, isterse seçimleri kaybettiğimizden olsun, sonuç alamazsak, anlaşmayı elde edemezsek, bu kötü duruma yol açan CTP, ve dedikodular doğruysa KTTO, onlara destek olan sendika ve kitle örgütü önderlerinin barış ve demokrasi saflarındaki siyasi yaşamı sona erecektir. Barış ve demokrasi safları anlaşma elde edilemezse bu örgütlerin ve bu önderlerin vatandaşlar tarafından nefret unsuru olarak ele alınacağı olgusunu dikkate almak ve hazırlıklı olmak zorundadırlar. Siyaset boşluk kabul etmez. Bu önderlerin yerini barış ve demokrasi saflarından yeni önder doldurmazsa gelecekteki yaşantımız çok daha zor olacaktır. Bu ihtimale karşı barış ve demokrasi saflarında hazırlıklı olunmalıdır. Bu önderlerin anlaşma imkansız hale geldiği anda d e ğ i ş t i r i l m e s i örgütlenmelidir.

Niye anlaşma olmaması ihtimali üzerinde

duruyoruz. Tam da seçimlere giderken. Çünkü barış ve demokrasi saflarında ortaya çıkan bölünmenin basit bir seçim tekniği sorunu olmadığı, 'Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazı' dayatması üzerinden, işin aslında TC ve mevcut KKTC statükocularının dayatması üzerinden, Annan Planını mevcut şekliyle kabullenmeyip, anlaşmayı imkansız kulma çabalarının, Türkiye'nin AB üyeliğine kadar anlaşmanın ertelenmesi yollarının imkanlarının gözlerimiz önünde hazırlanmakta olduğunu görüyoruz. CTP de bu oldu bittiği kabullenme hazırlığı içinde görünüyor. CTP anlaşma olmadan KKTC'yi yönetme hazırlığı yapıyor. Bu seçimleri partilerini ve vatandaş mevcut düzene bağlayan köprüleri yıkmak, gemileri yakmak için kullanmak istemiyor. Anlaşmaya değil, anlaşma yapmamaya hazırlanıyor. Statükocu unsurlarla atışmalar, tüm bunları gizleme aracına dönüşüyor. Erçakıca tarafından BDH'dan 'Rumlara karşı tavır' talebinin ardında bunlar yatıyor.

CTP ve KTTO mevcut şekliyle Annan Anlaşmasını kabul ettiklerini, çözüm taraftarları iktidara geldiklerinde bu anlaşmayı imzalayacaklarını ilan etmedikçe, statükocu partilerle işbirliğini açıkça reddetmedikçe, anlaşma olmama ihtimali olarak 'Rumlarda bahane aramaya devam ettikçe, vede çözüm taraftarı hükümet oluşturulup bu görev yerine getirilmedikçe bu tespitlerimiz malesef geçerliliğini koruyacaktır. Tüm vatandaşlar, tüm çözüm ve barış taraftarı parti ve kuruluşları sürekli gözetlemeli ve denetlemelidir. Bu iş birkaç partiye, bir kaç öndere bırakılmamalıdır. Vatandaş davasına sahip çıkmalıdır.

Çözüm ve barış saflarında farklılık ve bölünme seçim tekniğinin talepleri üzerinde yükselmiyor. Anlaşmayı yapmakta kararlı olanlarla anlaşmayı yapmamaya hazırlananlar arasındaki siyasi farklılıklardan kaynaklanıyor.

Vatandaş davasına sahip çıkmalıdır.

Gancelli

Evren Maner

BDH üzerine

İnsanlık tarihi boyunca savaşlar hep kaçınılmaz olmuştur.

İktidarların toprak kazanma uğruna yapılan savaşlar. Asla halkların çıkarına değildir.

Savaş, insanlığı ileriye götürecektir.

Mevcut sömürüyü ortadan kaldıracaksa makuldür.

Ve bu da şu anda emek ve sermaye arasındaki savaşın başka bir şey değildir, olamazda.

Kapitalist emperyalizm olduğu sürece paylaşım savaşları asla bitmeyecektir.

Kıbrıs Türk ve Rum burjuvazisinin, egemen sınıfların toprak, mal, mülk kavgası asla sonlanmayacaktır.

Üretenler, emekçiler, çalışanlar iktidara gelmediği sürece.

İşçi sınıfı örgütlenmediği sürece de, egemen sınıf (gerek Rum gerekse de Türk olsun) ada üzerinde istediği gibi at koşturup, kırk sene bile geçse, anlaşma yapmaya yeltenmeyecektir.

Çünkü çıkarları çatışmakta ve de bu çıkar çatışması Kıbrıs gibi Amerikan, İngiliz üssü olan bu silah deposunu çözümsüzlüğe götürmekten başka bir işe yaramayacaktır.

Artık Türkiye'nin yeni komşuları var.

Amerika artık Irak'ta...

Komşu bir çuval asker istiyor.

Irak'ta çıkarlarını koruyacak.

Amerika Irak'ta Fransa'yı da ister, Almanya'yı da.

Bu yolla dünya kamu oyununa, Irak'ı sadece kendi işgal etmediğini.

Bunun Irak'ı bir nevi "özüleştirme" hareketi olduğu yalanını yedirtmiş olur.

Tabii bu yolla oluşan muhalefet de sineye çekilir.

Hala hazırda İngiltere'de Blair'in başı dertte.

Türkiye açısından bakıldığında olay farklıdır.

Memleket çıkarları bunu gerektiriyor diye asker yollar.

Kıbrıs'ta da aynıdır.

Ülke çıkarı bunu gerektiriyor diye bankalar batar aslında.

Hep ülke çıkarları için gençler göç eder.

Ülke çıkarları ve milli davanın çıkarları gereği anlaşma, çözüm, barış isteyenler vatan hainliği ile suçlanır.

Bu çıkarlar böyle gerektirdiği için Eroğlu milyarlık Mercedes alır.

Her şey çıkarlara bağlıdır.

Çıkarlar böyle geliştiği için birlik dışı seçimlere katılan partiler var olur.

Egemenlerin çıkarları bunu emreder.

Azınlığın çıkarlarıdır bunlar.

63'de, 74'de ölenler hep çıkarlar böyle emrettiği için ölmüştür aslında.

Egemenlerin, sermayenin, malı oligarşinin çıkarları.

Uluslar arası tekeller kâr etsin diye.

Amerikan'ı, İngiliz'i gelip adımıza üs kursun diye.

Uluslar arası hukuk TC'nin adayı işgaline göz yummuştur.

Tıpkı İrlanda'nın yarısını işgal eden İngiltere gibi.

Kurallar onların, hukuk onların, sistem onların.

Bizleri sadece birer kurşun asker olarak gören bir sisteme.

Daha ne kadar göz yumarız.

Kıbrıs eğer bu günlere bu haliyle gelmişse.

Birilerinin sorgulanması ve hesap vermesi gerekmektedir.

Bunlar egemenler, yani bizim sırtımızdan kendi ceplerini dolduranlardır.

Artık bunların çıkarları için değil, kendi çıkarlarımız için kavga vereceğiz.

Sonunda özgürlük var.

Barış ve Demokrasi Hareketine böyle bakılmalı diye düşünüyorum.

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Zavallı Beckham

Zinedine Zidane, Luis Figo gibi oyuncularıyla orta sahası sağlam olan Real Madrid'in, Manchester United'dan David Beckham'ı alacağını açıklaması ile ortaklık bir anda tartışmalarla doldu. Tartışmanın ana noktası, Beckham'ın takımda yer bulup bulamamasıydı. Yani, güçlü futbolcuların olduğu bir takımda kadroya girmek olanaklı mıydı? İşin bir de İngiliz gururu var. Beckham oynatılmaması durumunda, İngilizler'in milli takımının kaptanına ve İngiliz futboluna hakaret edilmiş olacaktı. Maç sonrası yorum yapmak için etraftan insanlara danışan ne söyleyeceğini seçmekte zorlanan Beckham'a bir de, milli takım ve gittiği her yerde de ülkesini iyi bir şekilde temsil etme görevi yüklenmiş oldu.

Real Madrid'in vereceği görevlerden habersizdi. 18 Haziran tarihinde, tarihi olay açıklandı ve Beckham için kulüpler anlaştı. Peşinden 2 Temmuz'da, Beckham sağlık kontrolünden geçti ve resmen Real Madrid'li oldu. Real Madrid Klüp Başkanı Florentino Perez hedefine ulaşmış ve Beckham'la birlikte İngiltere piyasasına girmiş oldu. Geçtiğimiz yıl Perez, mutlaka İngiltere'den "sosyete" bir futbolcu renklerine katacağını açıklamıştı ve bunu başardı. Hedef, İngilizlerin yeteneğinden yararlanarak şampiyon olma ya da Şampiyonlar Ligi rekorlarını tazeleme değildi. Takımdaki eksikleri tamamlama da değildi. Piyasaya hakim olmayı sürdürmektir. Dünyanın en zengin kulübü olan Manchester United'ı da geride bırakmak. Yani Beckham üzerinden daha fazla para kazanmak.

Aslında, hali hazırda Steve McManeman gibi yetenekli ve "uslu" bir futbolcuları vardı. Raul ve Ronaldo gibi golcü futbolcuları olmasına rağmen, diğer bir "altın çocuk" olan Michael Owen'ı düşünmüştü Perez. Fakat, Owen da McManeman gibi "uslu" bir çocuğu ve onlar üzerinden fazla para kazanamazdı. Üstelik, Owen ve McManeman'ın Beckham gibi "sosyete" bir Victoria'sı da yoktu.

Real Madrid, yaklaşık 25 milyon sterlin karşılığında Beckham'ı aldı. Ama ilk bir haftada, tişört, balo, gezi, özel randevular, açılışlar gibi anlaşmalarla Real Madrid 17 milyon sterlin kazandı. Yani, henüz ilk haftasında "Beckham mayası" tutmuş oldu.

Meşhur muhasebe firması olan Deloitte & Touche'nin, Avrupa'daki futbol transferlerine ilişkin yaptığı araştırmaya göre, transferlere toplam 5 milyar sterlin harcanyor. Bunun yüzde 25'i ile İngiltere birinci sırada yer alırken, İtalya yüzde 16, İspanya ve Almanya yüzde 15, Fransa yüzde 9, Hollanda yüzde 4, İskoçya yüzde 3 ve diğer ülkelerde yüzde 13'ünü transferlere harcıyor. Kulüpler içinde de Real Madrid birinci sırada görünüyor. 25 milyon Beckham'a verdi ama fazlasıyla kazanmanın planlarını hayata geçirdi.

Bu planlardan biri de yaz boyunca hazırlıkları ve özel maçları Çin'de yapmaktır. Çin'in 1.3 milyar olan nüfusunun 1.2'sinin Beckham'ı en azından duyduğu belirtiliyor. Real Madrid'in burada satacağı tişörtler bile 25 milyonu çoktan kurtaracaktır.

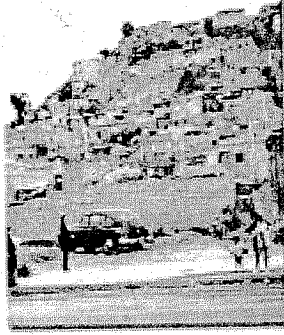
Irak'a bile girdiler. Basra'da İngiltere - Irak, Bağdat'ta da ABD - Irak karşılaşmaları yapıp dünyaya duyurulmaya çalışılıyor. Sokakta buldukları çocuklarla oluşturulan bir takım ile karşılaşan işgalci asker takımları, halkla ne kadar kaynaştıklarını göstermeye çalışıyorlar. Ama, maçın etrafında da yoğun güvenlik önlemleri alınarak her an yeni bir ABD askerinin telef olmasını engellemeye çalışıyorlar. Nereden bulduysalar, bir de Beckham tişörtü bir Iraklı gence giydirmişler. Eskiden, "sosyalist" ülkelere girdiklerinde Coca Cola tabelası koyuyorlardı. Herhalde, artık Beckham ya da Rambo tişörtleri ile girecekler.

Beckham, bütün bunların bilincinde mi bilinmez ama, türlü oyunların ve bunun sonucu olarak büyük sermaye gruplarının ağzının suyunun aktığı futbol piyasasında iyi bir piyon olarak kullanıldığı kesin. İspanya gündeminde düşmezken, İngiltere basını da ona inat manşetinden Beckham'ı düşürmüyor. Biraz daha gündemde kalsın ve sermayenin çıkarları doğrultusunda "başarılar" sağlasın, o zaman kraliçe bir de "Sir"lük ünvanı verir olur biter. Ama bütün bu olup bitenleri "Zavallı Beckham" anlayacak mı?

Dünyadan...

Kolombiyada vahset!

Hastahane çalışanları sendikası başkanı Carlos Barrero, son bir yılda öldürülen 42'nci sendikacı oldu. Colombiya'nın haber ajanslarının verdikleri

raporlarda katliamların sorumluları gizli polis destekli sağcı meclis üyeleri. Katliamlar sadece hastahane çalışanları sendikasında değil öğretmenler ve diğer toplum hizmetleri sendikalarında görev alan veya aktif rol alan sendikacılar arasında da olmaktadır.

Kolombiyada öğretim görevlileri sendikalarını ziyaret eden İngiliz

sendikacılar duyup gördükleri olaylar karşısında şok oldular. 13 yaşında kızı hapsedilen, eşi katledilen, aile ve akrabalarının da tehditlere maruz kalması nedeni ile taşınmak zorunda bırakılan bir kadın öğretmen ve sendikacının yaşamı Batılı sendika ve muhabirlerin gözünü açtı.

Kolombiya'nın milli üniversitesi Bogota kampüsünde yeni atanan sağcı rektörü protesto etmek için okul önünde gösterilerde bulunan öğrenci ve de öğretmenler karşılarında zırhlı polisleri ve askeri tankları buldular.

Kavganın kaynağı solcu muhalefet gurup FARC ile sağcı devlet arasındaki çatışmalar. Her yıl binlerce sendikacı, devlet tarafından ya kaçırılmakta ya da katledilmekte. Yoksul ve aydın kesimden de destek alan FARC da gerilla eylemleri ile devletin bu saldırılarına karşı gerilla saldırıları düzenleyerek cevap vermekte.

Irak'ta Kontra Taktikleri

Irak'taki ABD güçleri, "aradıkları" Iraklıları ele geçirmek için, uluslararası hukuka tamamen aykırı olan "rehin alma" yöntemini kullanıyorlar. Amerikalı Albay David Hogg, Iraklı bir eski generali teslim almak için, generalin ailesini rehin aldıklarını kabul etti. İtiraf, pazartesi günü Washington Post gazetesinde, "Irak'ta direnişi önlemek için kullanılan yeni taktikleri" açıklarken kullanıldı. 4. Piyade Tümeni'ne bağlı 2. Tugay'ın komutanı olan Albay Hogg, "daha sert yöntemler kullandıklarını" belirttikten sonra, "Çarşamba gecesi askerlerim, bir Iraklı generalin eşi ve kızını tutukladı. Eve, 'Ailenin bırakılmasını istiyorsan teslim ol' şeklinde bir not bıraktılar" dedi. Amerikalı albay, övünerek, adı açıklanmayan Iraklı generalin cuma günü teslim

olduğunu ekledi. Cenevre Konvansiyonu, "rehin alma"yı kesin olarak yasaklıyor. Direnişçilerin giderek yoğunlaşan saldırıları karşısında, ABD güçleri siviller üzerinde terör estiriyor. Adı belirtilmeyen bir Amerikalı

subay, pek çok Iraklı'nın, ABD askerleri tarafından ölene dek dövüldüğünü kabul etti. Bu korkunç infazlar, genellikle otomatik tüfek dipçikleri ile gerçekleştiriliyor. Subay, bu tutumu benimsemişliğini belirterek, "Bu askerler tutuklanmalıdır ama tutuklanmıyorlar. Askerlerin kontrol noktalarında sivilleri dövüldüğü veya soyduğunu az 20 vaka gördüm" diye konuştu. Pentagon ise, 4 ABD askeri hakkında, Iraklı savaş tutsaklarını dövmek suçlamasıyla soruşturma açıldığını bildirdi. Öte yandan, devrik lider Saddam Hüseyin'e ait olduğu ileri sürülen yeni bir ses kaydı ortaya çıktı. El Arabiye televizyonunda yayınlanan kayıt, Kuran'dan ayetlerle başlıyor. Ardından, Saddam Hüseyin, oğulları Uday ve Kusay ile torunu Mustafa'nın "şehit olduklarını" söylüyor. Devrik lider, "Saddam Hüseyin'in 100 çocuğu olsa da, hepsini aynı yola feda eder. Allah'a şükür ki, bizleri onun uğruna şehitlikle onurlandırdı. Bu ölümler iyi haber, çünkü her mücahitin umudu böyle olmalıdır. Uday, Kusay ve Mustafa, cihat yolunda, düşmanla cesaretle savaşırken öldü. Saldırgan ordular, onları ancak savaş uçakları ile teslim alabildiler. Oğullarım, Allah, millet ve halk uğruna ölmüşlerdir" diye konuştu.

Dünyadan...

Dünyadan...

Direniş hızla büyüyor

Saddam Hüseyin'in oğulları Uday ile Kusay'ın öldürülmesiyle, direnişçilerin faaliyetlerinin azalacağını öne süren ABD, Irak'ta her gün yeni kayıplar veriyor. Uzmanlar, ABD'nin Saddam Hüseyin'i ele geçirmesinin dahi, bu ülkedeki Amerikan askerlerine yönelik saldırıların artmasına yol açabileceğini belirttiler. ABD'li yöneticilerin iddialarının aksine, direnişin amacının "eski rejimi yeniden kurmak" olmadığını vurgulayan uzmanlar, asıl amacın işgalci yabancı güçleri defetmek olduğunu dile getirdiler. Kuveyt Üniversitesi'nde görevli Irak uzmanı Dr. Ahmed El Bağdadi, saldırıların tamamının eski rejim yetkililerinin talimatları doğrultusunda yapıldığını, direnişçilerin birbirleriyle iletişim içinde olmayan gruplar halinde hareket ettikleri izlenimi edindiğini belirtti. Saddam öldürülse veya ele geçirilse dahi direnişin devam edebileceğini kaydeden El Bağdadi, direnişçi ve silah bulunduğu sürece bu ülkedeki Amerikan askerlerinin tehdit altında

olacağını ifade etti. El Bağdadi, Irak'taki bazı saldırıların, Suriye'den bu ülkeye gelen Arap milliyetçileri ile İran'dan gelenler tarafından yapıldığını inandığını söyledi. Diğer uzmanlar da, Irak'taki Amerikan askerlerine yönelik saldırıların, Baas Partisi yanlıları, eski askerler, şeriatçı gruplar, Müslüman ülkelerden gelen mücahitler ve aşiret liderleri gibi farklı gruplar tarafından yönlendirildiği görüşünde birleşiyorlar. Uzmanlar, Amerikan işgalinden kurtulmayı hedef olarak gören direnişçilerin, Saddam'la veya Saddam'sız iktidar mücadelesi verdiklerini belirttiler. Chicago Üniversitesi Uluslararası Araştırmalar Merkezi Başkanı Dr. Raşid Halidi de, "Amerikan işgaline karşı çıkanlarla Saddam'a destek verenleri bir tutmanın hata olacağı" uyarısında bulundu. Halidi, eski rejimin gitmesinden mutlu olan Iraklıların, Amerikan işgalinden hoşnut olmadığını da belirtti. Halidi, Irak'ta büyük bir isyan olmayacağını, ancak vur-kaç taktiğiyle daha fazla saldırı düzenlenebileceğini söyledi.

İşsizler Bağdat'ta Gösteri Düzenledi

Göstericilerin Gösteriyi Dağıtma ve Tutuklama Girişimlerine Karşı Direnişi Karşısında Amerikalı Askerler Geri Çekilmek Zorunda Kaldı Irak Komünist-işçi Partisi'nin bildirdiğine göre 29 ve 30 Temmuz günlerinde Irak işsizler Sendikası Bağdat'ta gösteriler düzenledi ve Amerikan askerleriyle çatışmaya girdi. 29 Temmuz Salı günü gösteri yürüyüşü sendika bürosunun önünden başladı. Yaklaşık bin kişilik grup "işsizlere istihdam ve yüz dolarlık aylık işsizlik sigortası" sloganları eşliğinde Amerikan güçlerinin konuşlandığı yere (eski Cumhuriyet Sarayı) doğru yürüyüşe geçip burada oturma eylemine başladı. Bugün, 30 Temmuz 2003 saat sabah 1.30'da Amerikan askerleri eylemcilere saldırıp Irak işsizler Sendikası Birinci Sekreteri Kasım Hadi ile sendika üyesi on sekiz kişiyi tutukladı. Amerikan askerleri tutuklananları söverek vahşice dövdü. Bu barbarlığa itiraz etmek üzere 30 Temmuz günü sendika üyelerinden büyük bir kalabalık yeniden eylem yerinde toplandı. Kalabalık istekleri doğrultusunda slogan atarken Amerikalı askerlerin saldırısına uğradı.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...

British Airways (BA) Havaalanı İşçileri Ayağa Kalktı

Geçtiğimiz hafta Londra'nın Heathrow Havaalanı'nda çalışan BA işçileri, şirketin çalışma koşullarını keyfi olarak değiştirmesine karşı iş bırakma eylemine gitti. Şirket, işçilerin bu eylemine karşın sendikalarla görüşme yapma talebini ilk reddetti. Ancak özellikle turizm sezonu olması nedeniyle yolcuların havaalanlarında yığılma yapması şirketi sendikalarla görüşmeye zorladı.

BA yeni uygulama ile, işçilerin toplam çalışma saatlerini elektronik kartla denetim altına almak istedi. Bu durumu gören işçiler, haftalık ücret yerine saat miktarı olarak ödenmelerinin gündemde olduğunu fark ettiler. Elektronik Kart sistemi ile şirket her işçinin nerede ne kadar zaman harcadığını tespit edecek. Şirket, iş olduğu zaman işçileri ödeyecek, işler az olunca da işçileri alanda bekletecek ancak onlara ödeme

yapmayacak gibi bir kuralı yavaş yavaş devreye sokmaya çalıştı. Bunu fark eden işçiler sendika liderlerine bile danışmadan hızlı bir şekilde iş bırakma eylemine gittiler. Şirket eylemin yasalara aykırı olduğunu ilan ederken kendi elektronik kart sistemi uygulamasının da iş yasalarına aykırı olduğunu görmemezlikten gelmişti.

İşçilerin bu eylemleri artınca BA genel müdürü sendika liderleri ile görüşmeye oturmak zorunda kaldı. BA her gün milyonlarca sterlin zarar ediyordu. En sonunda BA yönetimi kart sisteminin

işçilerin ücretlerini belirlemede kullanılmayacağını kabul etti. BA şirketinin bu girişimi ve ona neden olan işçi eylemlerinden dolayı şirkete 40 milyon sterline patladı.

Elektronik kart uygulamasına sokulmak istenen havaalanı çalışanlarının büyük çoğunluğunu bayan part-time işçiler oluşturuyor. Ancak BA şirketinin bu sistemi sadece part-time çalışanlarına değil, bütün çalışanlara uygulamak niyetinde olduğu belgelerle ortaya çıktı. Basına yansıyan bazı belgere göre

BA 'integrated Airport Resource Management' (iARM) sistemi ile emeğin üretkenliğini daha da artırmak istemekte ve bunu da 17 Eylül'e kadar hayata geçirmeyi planlamaktadır.

iARM sistemi ile BA, işçilerin çalışma vardiyalarını gelişi güzel düzenlemeyi amaçlıyor. Günde 3 vardiya yerine ihtiyaç olduğu saatler işçileri işe çağırmak isteyen şirket, böylece part-time işçilerin çalışma saatlerini kısıtlamayı ve karlarını daha da artırmayı hedeflemektedir.

Bu durum aynı zamanda havaalanında çalışan 4 bin civarında teknisyeni de kapsamaktadır. Elektronik kart ve iARM ile BA, teknisyenlerin de üretkenliğini artırmayı ve onlara ödenen ek mesailerini azaltmayı hedeflemekte ve karlarına katmayı planlamaktadır. BA şirketinin bu uygulamalarına karşı işçilerin ve sendika liderlerinin ne kadar karşı çıkacağını zaman içinde öğreneceğiz.

Londra Mektubu

A. Önal

Demokrasi, İnsan Hakları ve Burjuva Hipokrisisi

ABD, İngiliz, AB ve diğer emperyalistler demokrasi ve insan haklarından sürekli olarak söz ederler dururlar. Hukuk'un üstünlüğünden söz ederler. Hatta bunların ne güzel şeyler olduğunu biz Kıbrıslılara bile kabul ettirdiler. Bu şatafatlı sözlerin altında neler yattığını hiç merak ettiniz mi?

11 Eylül saldırıları ile emperyalistler olası terörist saldırısına karşı önlemler aldıklarını ilan ettiler. Önlem almaya önem aldılar da, önlemleri sadece gizli servislerin tesbit ettiği şüpheliler için değildir. Hükümetlerin anti-demokratik uygulamalarını protesto edenler de bu listeye eklenmiştir. Ömrü boyunca barışçıl protestolara katılan ve burjuva hukukuna göre de suçlu olmayan kişilerin isimleri de bu listeye eklenmiştir.

ABD'ye gitmek için vize başvurusunda bulunduğunuzda size komünist partisi üyesi olup olmadığınız sorulur. Milliyetçi veya faşist bir partiye üye olduğunuz sorulmaz! Savaş'a karşı eylemlere katıldıysanız ve de ABD vatandaşı olsanız bile ABD havaalanlarında güvenlik görevlilerinin size yapmadığı kalmaz. Tam anlamı ile bir suçlu muamelesi görürsünüz.

Neden?

Emperyalistlerin komünizm korkuları şarbon korkusunun aynısıdır da ondan... Savaş'a Karşı eylem yapanlardan o kadar korkuyorlar ki ağızlarından hiç düşürmedikleri o insan haklarını unutup veriler hemencecikten...

Demokrasiden söz ediyorlar, en büyük sahtekarlıkları yapan yine onlar... Devletin kişiler hakkında bulundurdıkları bilgileri devletten elde etme hakkının "en demokratik hak" olduğunu söylüyorlar ama hakkınızda siyasi polisin tuttuğu yarım veya yanlış dosyaları size göstermezler.

Sol düşünceli avukatlardan tutun da basit eylemlere katılanlara kadar olan herkes havaalanlarından seyahat etmeye kalkıştıklarında anadan doğma soyulularak üstleri aranır. Rejim bunu her defasında yapar bu kişilere... Ve 'güvenlik nedeniyle' deyip geçiştirmeye çalışır. Oysa emperyalistlerin korkusu uçak veya yolcu güvenliği değildir. Onların korkusu hareket halinde olan bu eylemcilere gözdağı vermek, onların seyahat özgürlüklerini dolaylı olarak kısıtlamak. Suç işlemeyip de her defasında anadan doğma üstü aranan bir kişi doğal olarak rahatsız olur ve bu insanlık dışı davranışa maruz kalmamak için de seyahatlerini kısıtlamak zorunda kalır.

ABD emperyalizmi 2 yıldan fazla bir zamandır kendi vatandaşları hakkında havaalanlarına bilgi ve talimatlar verdi. Savaş'a karşı olanların listesi olarak basına yansıyan ve doğrulanan bu haber, ABD hükümetinin demokrasicilik oyununu ne kadar oynadığını gösteriyor.

İnsan hakları mı? Hangi insan hakları? Kimin için insan hakları?

Demokrasi ve özgürlük mü? Kimin için demokrasi? Kimin için özgürlük?

Yaptığın eylemler emperyalizme yarıyorsa, talan da olsa rüşvet de olsa özgürlük olarak adlandırılıyor. Emperyalizmin tahakkümünü devam ettiriyorsa, göz göre göre sendikacıların öldürülmesini sağlıyorsa demokrasi olarak lanse ediliyor.

Öyle ise?

Demek ki İnsan haklarından bu şekilde söz edenler, demokrasiden bu şekilde söz edenler, özgürlükten bu şekilde söz edenler bir avuç azınlık için istiyor bunları... Rahatları bozulmasın diye... asalaklıkları devam etsin diye... İnanmayın onlara 'halk için bunu yapıyorum' demelerine...

Ve yaptığın eylemler emperyalizme zarar veriyorsa, hatta onun ufak tefek kirli çamaşırlarını dahi ortaya çıkarıyorsa özgürlük düşmanı olarak ilan edilirsin! Hain olarak ilan edilirsin! Demokrasi düşmanı olarak ilan edilirsin! Hatta o ülkede ömür boyu işsiz bile bırakılarak göç etmeye zorlanırsın, açlığa itilirsin.

Ne de olsa emperyalist-burjuva hipokrisisidir bu!

İngiltere Üniversite Öğrencileri boğazlarına kadar borçta

İngiltere Üniversitelerinde okumak için devlet burslarının yerine verilen borçların faizlerinde iki misli artış beklenmekte.

Eylül ayından itibaren bu borçların faizlerinin %1.3'den %3.1'e çıkması beklenmekte ve bu artıştan 1 milyondan fazla öğrencinin etkilenmesi tahmin edilmektedir.

İngiltere eğitim bakanlığının yaptığı açıklamada faizlerdeki artış ile birlikte geri ödeme gelirinin de artacağı sözünü verdi. Şu anda alınan borcun geri ödenmeye başlanması mezuniyetten sonra yıllık gelirinin 10,000 sterlini geçmesi gerekmektedir. Bu rakam 2006'dan itibaren 15,000'e çıkacak. Bu iyi gibi görülen haberin aslında hiç de iyi olmayan tarafı, faizlerin bu Eylül'den başlayarak yürürlüğe girmesidir. Yani faizler artacak ve borç çoğalacak.

2001-02 yılının statistik raporlarına göre borç alma hakkı olan öğrencilerin %81'i borç aldı. Bu öğrencilerin çoğu, mezuniyet sonrası aldıkları

borcu karşılayamayacaklarını bildikleri halde içinde bulundukları zor şartlar neticesinde borçlanmaları gerektiği görüldü.

Üniversitelerin kendi içlerinde yaptıkları araştırmalar neticesinde her 5 öğrenciden birinin ders döneminde çalışmak zorunda kaldığı gözlemlendi.

Buna ek olarak eğitim bakanlığı daha önce 1,000 sterlin alma hakkı olan öğrencilere 15,000 steline kadar borç vermeyi kabul ettiklerini belirtti.

Ne var ki, yapılan hesaplamalar neticesinde aldıkları borçları tüm çalışma hayatları boyunca ödeseler bile bitmeyecek.

Başarısızlığı gizlemek için öğrenciler Üniversiteden atılıyor

Mezuniyet oranlarını yüksek tutabilmek için New York'taki üniversitelerde başarı oranları düşük olan öğrencilerin üniversiteden ayrılmaya zorlandığı ortaya çıktı.

Resmi olarak başarısızlık oranı %20 olarak gösterilirken, resmi olmayan kaynaklar, okullardan mezun olmadan ayrılmak zorunda bırakılan öğrencilerin oranının %25 ile %30'a kadar arttığını belirtiyorlar. Şehir kayıt merkezi, okulu yarım bırakan öğrenci sayılarını hesaplama ve bu öğrencilere ne olduğunu takip etme imkanlarını tamamı ile ortadan kaldırmakta.

Ne var ki araştırma yapan uzmanlar ve de orta ve lise yönetmenlikleri okullardan dışlanan ve terkettirilen öğrenci sayılarında artış ile birlikte yaş sınırının her geçen yıl düştüğü gözlenmekte o l d u ğ u n u vurgulamaktadırlar.

Bu metodla okullar

standartlarını yüksek gösterme imkanını elde ediyor. ABD okul yasaları gençlere 21 yaşına kadar ücretsiz okuma hakkını tanımasına rağmen birinci defada mezun olmama ihtimali olan öğrencilerin öğrenci danışmanları tarafından okulu bırakmaları için teşvik edildiği ortaya çıktı. Bunun yanında öğrencilerin, çoğu zaman okulu bırakmaları için zorlanmakta oldukları da ortaya çıktı.

Okullardan atılan öğrencilere sunulan seçenek Genel Eğitim sendikası (GED) iş ve üniversite çevrelerinde hemen hemen tanınmamakta.

Buna ek olarak raporlara göre okulu terk edenlerin hiç denecek kadar az bir kısmı bu kurslara katılıp diploma almakta.

Okullardan derlenen statistiki raporlara göre sadece New York'dan 2000-2001 yılında 55,000'i aşan öğrenci lise çağından okullardan uzaklaştırıldı. Mezun olan öğrenci sayısı ise 34,000.

Seçimler artık elektronik olacak!

Hindistan seçim komisyonu başkanı B. B. Tandon önümüzdeki yıl yapılacak olan genel seçimlerin Elektronik Oylama Makineleri (EOM) kullanılarak yapılacağını açıkladı. Açıklamasında Hindistan çapında bir milyon Elektronik Oylama makinesine ihtiyaç olacağını belirtti.

Makineler sadece bir defaya mahsus da kullanılmayacak. Daimi olarak yerleştirilip her seçim için kullanılacak.

Gençlik... Gençlik... Gençlik...Gençlik... Gençlik... Gençlik...Gençlik... Gençlik...Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Eroğlu'nun İsviçre bankalarında parası olup olmadığını biliyor musunuz? Bir sorun!

Polemik

Ülkemizde kendini aydın sanan tabella entellektüelleri yaygınlaşıyor. Kişi, birey olarak, toplum dışında hiçbirşeydir. Mücadeleyi toplumlattır. Örgütlü güç, halkın tek kurtuluşudur. Neden diyemiyor bunlar?

Üniversite Günlüğü

Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazları nelerdir diye bir düşündüm. Bunların başında ilk olarak Türkiye'nin çıkarları mı geliyor? Hiç sanmıyorum. Tek çıkardığım sonuç, bunu söyleyenlerin konuyu saptırdıkları, amaçlarının sistemi yerle bir etmek olmadığı, sözüm ona yaralamaya çalıştığıdır. Böyle de yapılmaz ki! Ya tam olarak ortadan kaldıracaksın, ya da sandalye peşinde koşmaya devam edeceksin. Fazla mı açık oldu?

Tabella Entellektüelleri

Evren Maner

Uzunca bir çalışmanın ve de kitle eylemlerinin ardından BDH (Barış ve Demokrasi Hareketi) sonunda oluşturuldu. Neydi bunun amacı? Toplumun bütün ilerici güçlerini bir arada toplamak ve de iktidara talip olmak. İktidarı barış güçleri olarak ele geçirmek. Mevcut kan emici yönetimi alaşağı etmek. Şimdiye kadar süren sömürü sistemini, hiyerarşiyi, TC generallerinin emrinde süren düzeni değiştirmek. Bunu yaparken en büyük dayanak noktamız halkın istekleri olmuştur. Halkın istekleri KSG'nin, KSP'nin siyasetiyle (çözümün ancak halkın birleşmesi sayesinde geleceği) uyuşmuştur. Ve diğer partilerde, BKP, TKP bu birliğe katılmış ve de BDH sonunda oluşmuştur. Biz buna tarihi bir görev olarak bakıyoruz. Bunu bir bütün olarak değerlendiriyoruz. Olaya kitlelerin BDH altında örgütlenmesi ve en kötü olasılık, bir yenilgi bile olsa, örgütlülüğün sürmesi olarak bakıyoruz. Biz bunu Bu Memleket Bizim Platformu'na da önermiştik. Ne demiştik? Bu Memleket Bizim Partisi. Halkın sesine kulak veriniz. Dönem koltuk kavgası dönemi değil. Partizanlık dönemi değil. Dönem birleşme, birlikte mücadele dönemidir. Bu mantıkla yola çıkılmalı ve de gereken her türlü önlem alınarak, birlik kurulmalı demiştik. Geçti borunun pazarı sür eşşegini hesabı bu da havada kaldı. Bu durumda ne yapmalıydık? Seksen bin kişinin tek yürekle, birlik mücadele dayanışma istediği meydanlarda BMBP ile yeteri kadar ilerleyemediğimiz bir ortamda, ne yapabildik? Sonunda tarih bizi başka alternatiflere doğru sürükledi ve de sistemin seçimlerini Referandum'a çevirme yolunda ilerleme kararı aldık. Toplumun ilerici güçlerini bir arada topladık. Bunu yaparkende herkese kapı her zaman açıktı ve açık olacaktır. CTP'nin, YBH'nın paşa gönlü bilir. Kıbrıs'ın işgalini 74'de gözü kapalı onaylayan Avrupa Birliği şimdi kendi çıkarları doğrultusunda Kıbrıs'ta barış istiyormuş ve hep birlikte İnsan Hakları Mahkemesine gitmeliyiz diyenler varmış. Gel gelelim bu düzen var olduğu sürece, demek ki birilerinin bundan çıkarları vardır. Gerek yerli gerekse de yabancı güçlerin çıkar dengeleri çakışmıyor demektir. Sınırları beş sene önce niye açmadılar. Yoksa o zamanlar insan hakları mahkemesi mi yoktu? 74'de insan hakları mahkemesi ve de BM henüz kurulmadı mıydı?

Kıbrıs'ta adaletin, barışın ve özgürlüğün ne BM'den ne de AB'nin Ortadoğu siyasetinden geçmediği açıkça ortadadır. Esas özgürlük halkın birlikteliğiyle gelecektir. Bu noktada sizce ne yapılmalı. Referandum adını verdiğimiz seçimlere hiç ama hiç mi bakılmaksızın sokaklarda yürümeliydik? Yoksa sovyetleri oluşturup, köylü, işçi komitelerini kurup, bundan sonra artık yönetim bizim mi demeliydik? Bunun için yeterli örgütlenme bu topraklarda sağlanamadı. İşçi sınıfı arasında ve de üretimde söz sahibi olabildik mi? Aksine BMBP içerisinde burjuva

akımlar ve de patronların görüşleri dolaştı. Ticaret Odası ya da Kutlay Erk'in buna kafa yormasını mı beklemeliydik? Mevcut sonuç, kısa ama uzun bir adım, ki bu da Referandumla sağlanmalıdır. Alternatifsiz ve de kitleden kopuk kalmamak, tarihi bir görev olan halkın isteklerine kulak vermek bu yola baş koymakla gerçekleşir.

Bu mücadele içerisinde, birlik içerisinde yer alan partilere Tabella partisi demek de nereden çıkıyor? Bu da kafalarda başka bir soru işareti. Siyaset belirlerken, ülkenin koşullarına, partilerin tavrına ve de hedefe nasıl ulaşılacağına dikkat etmeliyiz. KSP ve BKP'ye tabella partisi diyenler, BDH sürecinde örgütlenmeyi kimin yapacağını biliyorlar mı? Doğal olarak bu saldırı BDH'yı hedef alır. Halkın örgütlü gücüne ve de tek alternatifte doğru yöneltilen bir hakarettir. Biz bunu böyle algılıyor ve de değerlendiriyoruz. Tabella partisi demek kitleden kopuk bir parti anlamına geldiği günümüzde, hiç ama hiç pratikten ders almamış entellektüel kesim bu lafı ediyorsa, bu ya dikkatsizliktir ya da sözüm ona kendine göre bizlere akıl vermedir ki, süreç içerisinde bu tavırlarla hiçbir yol kat edilemez. Bilinmelidir ki, şu anki mevcut düzen içerisinde oluşturulan bu birlikteliğe ve bunun temellerine, yapı taşlarına bu şekilde hakaret etmek, halka yapılan hakaretle eş değerdedir. Bunun mevcut sistemin uşaklarına yardımdan başka hiçbir katkısı yoktur. Bu yolla, ne birliktelik sağlanır, ne de bir alternatif yol ortaya konulur. Kendini aydın sanan (Tabella Entellektüeli) Elekten Üç Gecede KSP ve BKP hakkında, "bunlar Tabella partisidir" demesine böyle bakılmalıdır. Şu anda Kıbrıs'ın kuzeyinde hiçbir parti gerçek iktidarı sağlayamadığı için birlik çabalarına girilmiştir. Bu tabella entellektüel arkadaşı bir kez daha meydanları dolduran seksen binlerin mücadele kronolojisine bir göz atmasının faydalı olacağı kanısındayız. Sosyalist partilere de gelince. Bu bariz bilindir. Bilinmezse de biz burada hatırlatalım. *"Komünizm karşıtları, marksist partilerin küçük bir azınlığın eseri olduğunu öne sürerler. Oysa, günümüzde, tüm dünyada sosyalist partilerin varlığı bu yanlış görüşü çürütüyor. Proletarya partileri toplumsal evrimin derin ve nesnel ihtiyaçlarından doğmuştur ve işçi sınıfının çıkarları gereğidir. Belirli bir sınıfın kitlelerinin çıkarını ve durumunu anlamayı ve politikasını uygulamayı öğrenmesi için, o sınıfın öncü unsurlarının, hatta başlangıçta o sınıf içerisinde bunlar çok küçük bir azınlığı oluştursalar bile, derhal ve ne pahasına olursa olsun örgütlenmesi gereklidir."* (Lenin, Bütün Eserleri, c. 19, s 367-368)

"GREV" İlgisi İle İzlenmeye Devam Etti

KSG - Özel (Lefkoşa)- Lefkoşa'dan sonra Mağusa ve Lefke bölgelerinde de sergilenen EKİM Tiyatro Grubu'nun GREV oyunu büyük ilgi toplamaya devam etti.

Bilindiği gibi GREV Lefkoşa'da 3 akşam tıklım tıklım seyirciler tarafından seyredildikten sonra Mağusa ve Lefke bölgelerinde de büyük ilgiyle seyredildi.

Mağusa'daki gösteri, çok güzel geçti. Oyunun başlamasına birkaç dakika kala sadece 8-10 kişinin gelmesi, ilk başta oyunu organize edenleri şaşırtsa da perde açıldığında salon bir anda dolmuştu. Herkes son dakika gelmişti. Hatta oyun başladıktan sonra, bir grubun gürültülü bir şekilde arka sıralara geçtiği gözlemlendi. Kapıların kapalı olması ve salonda da havalandırma sistemi olmayışı, seyircilere ve de oyunculara ter döktürdü. En son okunan mesajla birlikte coşku doruğa ulaştı. İnsanlar ayakta uzun

havalandırma sistemi olmayışı oyunun açık havada yapılmasına neden oldu. Soli'nin karanlık, dar ve dönemeçli yollarını aşarak gelen 250 civarında seyirci EKİM Tiyatro Grubu'nun sergilediği oyunu büyük bir zevkle izlediler. Oyun bitiminde de EKİM'i 15 dakika ayakta alkışladılar.

u z a d i y a
oyuncuları ve
E K İ M ' i
alkışladılar.

G R E V,
L e f k e
bölgelerinde
düzenlendi.
L e f k e
sinemasının

BU ADADA İŞÇİ SINIFI YOKMUŞ...**Ziya Çelik**

Bu adada işçi sınıfı yokmuş...
Uzun zamandan beri, bu burjuva tez dolaşıyor ortalıklarda...
Kıbrıs'ta işçi sınıfı yokmuş...
İşçi sınıfı olmadığına göre, devrime önderlik edecek sınıf da yokmuş...
O yüzden de devrim mücadelesi olmazmış...
Emperyalizme teslim olalım, ülkeye kapitalizmi getirsin, işçi sınıfı doğsun, devrim olsunmuş...
Hatta hiç uğraşmayalım, bir yerlerde devrim olduğunda, o zaman Kıbrıs kurtulmuş...
Oturalım rahat koltuklarımızda, klimalı ofislerimizde, işçi sınıfının doğmasını bekleyelimmiş...
Bu bekleme sırasında da, bol bol komünizme, komünistlere çamur atalım...
Neyimize gerek yahu bu işçi sınıfı?!!!
Aslında Kıbrıs'ta işçi sınıfı birazcık varmış...
Ama, Kıbrıslı olanlardan...
"Gaco" denilen Türkiyeli emekçiler, işçiler işçiden sayılmamış...
"Kaçak işçi", "Fiyat kırıcıları"ymışlar ne de olsa...
E, o zaman?
Atmalıymışız Marx'ı, Lenin'i, artı-değeri bir kenara, Bir insanın işçi olup olmadığına milliyetine bakarak karar vermeliymişiz...
"Dünyanın bütün işçileri birleşiniz" sloganı da neymiş!!!
İşçilerin birliği de neymiş!!!
Ne saçmıyor bu komünistler yahu!!!
Hepsi akıllarını peynir ekmele yemiş!!!
Ne de olsa, devir artık değişmiş...
Ama,
Komünizmin penceresinden işin aslı öyle değilmiş...
Bu ülkede işçi sınıfı varmış...
Pipolarını tıttırıp, buzlu viskilerini yudumlayarak bilgisayar başında ahkam kesen bu çok bilgili "sosyalist" aydınlarımız biraz yerlerinden kalksa, kıpırdasa, adada işçi sınıfı var mı yok mu, görecekmış...
Bunca iş bu memlekette nasıl görülüyor?
Çark nasıl dönüyor, binalar nasıl yükseliyor, yollar nasıl yapılıyor, caddeler nasıl temizleniyor,
Hepsinin yanıtı bulunacakmış...
Bu ülkede emperyalizm hüküm sürüyor,
Bu ülkede kapitalizm var...
Kuzeyde de güneyde de çark nasıl dönüyor, bunların yanıtı burjuva ideologlarca yanıtızsızmış...
Aslında bu ülkede dev sanayi kuruluşları da olsa,
Bu ülke Amerika'daki, İngiltere'deki gibi bir kapitalizm de yaşasa,
Burjuva aydınlar, yine işçi sınıfını göremezlermiş...
Görmemeleri gerekirmiş çünkü...
İşçi sınıfından ne kadar çok kaçarlarsa, burjuvaziye ne kadar çok yamanırlarsa, o kadar iyiymiş...
Devrim falan olur da, başları belaya giremiş...
Rahatları iyiymiş, bozmasınmış kimse...
İşçi sınıfını görmek zorunda kaldıklarında da, mücadele kendini iyice dayattığında da, bahaneler birbirini kovalarmış...
"İşçiler uyuyor"
"Bunlar adam olmaz"
"Bunlarla iş yapılmaz"
"Hiçbir şey bilmiyorlar"
Komünistler, örgütlemek, bilinçlendirmek, mevzilendirmekten bahsettiklerinde de, Ceviz kaplama masalarının altına saklanıverirlermiş...
Çünkü,
Burjuva ideoloğunun işçi sınıfı iktidarı, devrim, anti-emperyalizm, kavg, mücadele gibi bir derdi yokmuş...
O, burjuvazisi ile geçinip gidiyormuş...
O, emperyalizm ile geçinip gidiyormuş...
Ne kaygısı olabilmemiş ki?!!
Ama komünistlerin derdi başkaymış...
İşçi sınıfını milliyetlere göre bölmenin, burjuvazinin işine yaradığını biliyor ve bununla mücadele ediyorlarmış...
Burjuva aydınının "Gaco" diye dışladığı, işçi saymak istemediği insanların, emekçilerin de sınıf kavgasına katılması için çalışıyorlarmış...
Tıpkı, Kıbrıslı Türk, Rum, Maronit, Latin işçilerde olduğu gibi...
Çünkü devrimcilik bunu gerektiriyormuş...
Artık hava değişmiş...
Hava dönmüş işçiden,
İşçiden esiyormuş yel...
Gün gelmiş, gökten iki elma düşmüş...
Orak burjuvazinin,
Çekiç de emperyalizmin beynine;
Burjuva ideolojinin ise, vay haline...

COLA TURKA ve ULUSAL ONUR

Ziya ÇELİK

Son zamanlarda televizyonda bir reklam peyda oldu. Zenci Amerikalılar ellerinde TC bayrakları "Şampiyon Türkiye" diye dolaşıyor, birileri oryantal göbek dansı yapıyor. Bir kafede tamamıyla eski Amerikan kıyafetli bir adam, "Cola Turka" adlı bir içecek içiyor. Yanına gelen arkadaşına da aynı bir Türk gibi davranıyor;

"How is yenge"

"Kiss çocuk for me",

Gibisinden laflar ediyor, arkadaşını yanaklarından öperek uğurluyor. Hesabı da ödetmiyor, elini göğsüne vurarak bir "Bendensin" patlatıyor bizim Amerikalı...

Olayın özüne inelim. "Cola Turka" adlı içecek, Türkiye'de ÜLKER firmasına ait bir mamüldür. ÜLKER, Türkiye'de İslami sermayenin önde gidenlerindendir. Gericici kurumlara ve çevrelere verdiği desteğin, beslendiği kaynakların niteliği yıllardır net olarak bilinmektedir. En önemlisi ÜLKER, basketbol takımından, fabrikalarına kadar dev bir kapitalist kuruluştur. Yüzbinlerce işçinin alınterini kara dönüştürerek, Türkiye halkının kanını emen bir burjuva yapı olan ÜLKER, yıllardır arkasında TC Devleti ve emperyalizmi alarak, Türkiye'de hüküm sürmekte, saltanatını devam ettirmektedir.

Türkiye halkı yıllardır emperyalizmin, burjuvazinin, faşizmin baskısını, zulmünü, sömürsünü yaşıyor, yaşıyor.

Yabancı sermaye (emperyalizm) ülkeye vatan hainleri tarafından sokuldu, ülke emperyalizme peşkeş çekildi.

Türkiye halkı, onurunu, namusunu, herşeyini yeşil dolarlara satanların eliyle emperyalizmin egemenliğine verildi. Ülkenin binlerce kilometre karelik toprağı işgal altında bırakıldı.

Her taraf Amerikan üssü, bombası, topu, "Coni" siyle doldu. Emperyalizmi defetmek, asalak burjuvaziye devirmek, özgür, sosyalist bir ülke kurmak için yola çıkanlar idam edildi, kurşunlandı, işkencelerde öldürüldü, F tipi cezaevlerine dolduruldu.

Onbinlerce devrimci, yurtsever insan, emperyalizmin

Türkiye'deki tekelleri tarafından öldürüldü, sürüldü, sakat bırakıldı.

Gençlik, Amerikanvari bir biçimde yaşamaya özenen, "televoleci", yoz, apolitik hale getirildi.

Cem Uzan gibi, kan emici ve tekel sahibi bir adam, emperyalizmin taktiki bir adımıyla kalktı, bağımsızlıktan vs.'den sözlemeye başladı.

Biz hep yazdık çizdik bu adamlar yeşil dolarlar için analarını bile satarlar diye...

Koca vatani sattılar, sattılar!!!

Türkiye halkının onurunu ayaklar altına aldılar, ezdiler, çiğnediler!

Birkaç satılık dışında herkes Irak savaşına karşıyken, kendi bağımlılık ilişkileri ve çıkarları için tezkereler geçirdiler, Türkiye'den kalkan uçaklar bir başka halkın tepesine bomba yağdırdı.

ÜLKER gibi burjuvalar, savaştan çokook karlar elde ettiler!

Kene misali, Irak'ta ölen onbinlerin kanlarını içerek semirdiler!

Halkın kanını içerek yaşadılar, yaşıyorlar!!!

Emperyalizme ülkeyi sattılar, köşklerinde, saraylarında görevlerini başarmış bir şekilde oturuyorlar!!!

Memleketi "Küçük Amerika yapacağız" diyen şişmanların izinden giderek satanlar, daha da bir coşarak Amerika'ya da "Türkleştirme"ye kalktılar.

Yoksa Amerikan emperyalizmiyle aranızda gizli bir protokol mü imzalandınız?

Amerikan emperyalizmi Türkiye halkını "Coca Cola laştırmı", siz de Amerikalıları mı "Cola Türkahlaştıracak" sınız?

Türkiye halkı Amerikan emperyalizmine tepkili ya,

Türkiye halkı Amerika'nın ne mal olduğunu biliyor ya,

Türkiye halkı Amerika'yı ülkesinde istemiyor ya,

Düne kadar abisi Amerika ile ülkeyi sömürenler, şimdi bu ortamdır yararlanıp, herkese o meşhur "Türk Cola" sından içirecekler, karlarına kar ekleyecekler akılları sıra!

Siz, bir ülkenin, halkın onurunu ayaklar altına alan,

Siz, yeşil dolarlar için ananızı bile satan,

Siz, Amerikan emperyalizmi izin vermeden tuvalete dahi gidemeyen,

Siz, Amerikan emperyalizminin vur dediğini vuran, öldür dediğini öldüren,

Asalak, hırsız, düzenbaz burjuvalar!!!

Size kimse inanmıyor!!!

Değil Cola Turka,

Cola Pan-Türkizm bile imal etseniz,

Halk sizin ne mal olduğunuzu biliyor!!!

Siz her zaman yaptığınızı yapın!

Oturun Sam Amca'nızın kucağına,

Onun o keçi sakalını okşayın!!!

O da sizi yanaklarınızdan öpsün!!!

Haa, bir de,

Devrimcilerden korkmaya devam edin yıllardır yaptığınızı gibi!!!

Son kavgayı korkuyla, Sam Amca'nızın kucağında beklemeye devam edin!!!

Çünkü o büyük günde,

Ne Cola Turka'nız kalacak,

Ne Amcanız Sam,

Ne de ahtapot misali halkı sardığınız kollarınız!!!

TAYAD'lılara Ülkücüler Saldırdı

F Tipi cezaevlerinde tecridin kaldırılması ve ölüm oruçlarının durdurulması için topladıkları imzaları TBMM'ye vermek üzere İzmir'den yola çıkan Tutuklu Aileleriyle Yardımlaşma Derneği (TAYAD)'dan aileler, Afyon'da ülkücü bir grubun saldırısına uğradı. Saldırıda tutuklu yakınlarını Ankara'ya götüren otobüsün şoförü de bıçaklandı.

TAYAD'lı aileler tarafından yapılan yazılı açıklamada, geçen hafta Ankara'ya gitmek üzere yola çıkan ve Afyon'a uğrayarak Afyon Gençlik Derneği'ni ziyaret etmek isterken polisler tarafından engellenen tutuklu yakınlarına yönelik ülkücü bir grup tarafından saldırı düzenlendi belirtildi.

Açıklamada, polis kuşatması altına alınan Afyon Gençlik Derneği'nden çıkan tutuklu yakınlarına yönelik saldırıda bulunan ülkücü grubun, tutuklu yakınlarını Ankara'ya götüren otobüs şoförünün bıçaklandığı ve

otobüsün camlarının kırıldığı bildirildi.

Bu arada İstanbul, İzmir, Adana, Mersin, Antakya, Malatya, Dersim, Elazığ, Samsun ve Sivas'tan gelen bine yakın TAYAD'lı aile, dün sabah Ankara'ya ulaştı.

TAYAD binasının bulunduğu Toros Sokak'ta toplanan aileler, geniş güvenlik önlemleri eşliğinde Abdi İpekçi Parkı'na doğru "Çözün, tecridi kaldırın, ölümleri durdurun" pankartı ve "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz", "Kahramanlar ölmez, halk yenilmez" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçti. Abdi İpekçi Parkı'nda bir basın açıklaması yapan TAYAD'lı ailelerden oluşan TBMM'ye giderek, cezaevlerindeki tecrit ve ölümlerin durdurulması talebini içeren, yaklaşık 100 bin imzalı dilekçeleri teslim etti.

Parka

Ziya Çelik

TANINMAK VE KAALE ALINMAK

Burjuva-emperyalist dünya düzeninde ülkeler için şu özellikler vardır;

Devlet tanınmaz,

Devlet tanınır,

Devlet tanınır ama kaale alınmaz,

Devlet hem tanınır, hem de kaale alınır.

Peki bu ihtimalleri ne belirler?

Ülkeler arası dostluk mu?

Ülkeler arası yardımlaşma, kardeşlik ilişkisi mi?

Ya da güç dengesi mi?

Elbette ki 3. şıktır belirleyici olan.

Emperyalizm kimi tanıır, kimi kaale alır?

Öyle çok kafa yormayalım...

Sovyetler Birliği'ne bir bakalım...

Emperyalizm, Sovyetler'i hem kaale almak, hem de tanımak zorundaydı.

Neden?

İşçilerin anavatani, Leninist politikaların mükemmel uygulanması sonucunda, dünya emperyalizminin karşısına çelik bir kalkan gibi dikilmişti de ondan.

Sanıyor musunuz ki bugün, emperyalizmin karşısında sosyalist bir kale olsaydı, Amerika dünyanın her tarafına istediği gibi çomak sokabilirdi?

İşte tarihteki Sovyetler örneği, hem kaale alınan, hem tanınan bir devlet olarak gösterilebilir.

Bir de, tanınıp da kaale alınmayanlar var...

Bunlar, dünyada çoğunluğu oluşturan ayrı bir "tür".

Burnumuzun dibinden bir örnek;

TC...

Emperyalizm ile sıkı dostluk bağları olan TC'yi emperyalizm tanıyor...

Elçilikleri var,

Dış ilişkilerde bol bol temasları var,

Hatta iç ilişkilerde de fazlasıyla samimiler.

Yani, ilişkiler var oğlu var...

Ama kim kaale alıyor TC'yi?

Emperyalizm "tezkereyi geçireceksin" dedi, tezkere geçti...

Emperyalizm "al sana para, silah, eğitim, devrimcileri yok et" dedi, katliamların ardı arkası kesilmedi...

Ve daha binlerce örnek...

TC burjuvazisinin çıkar ve bağımlılık ilişkileri çerçevesinde yaşananlardan binlerce örnek sayabiliriz.

Son zamanlarda Amerika, kendi eğittiği, beslediği öğrencilerinin (kontr-gerilla) kafasına Irak'ta çuvalı da geçiriverdi.

İşte günümüzdeki TC örneği, tanınan ama kaale alınmayan bir devlet olarak gösterilebilir.

Yıllardır Kıbrıs'ın kuzeyi dünyadan izole olmuş bir şekilde, "TANINMADAN" dünya siyasi arenasında...

Güney ise, "TANINMIŞ"...

Ama Güney'de de, Irak Savaşı'nda lazım olur diye havaalanları emperyalizmin hizmetine sunuldu.

Emperyalizm istedi, havaalanları açıldı...

Elbette tanınmak, hiç tanınmamaktan iyidir.

Ama kurtuluş değildir.

Tanınmış ama kaale alınmayan bir ülke olmak da var işin ucunda...

Halkın ezildiği, sömürüldüğü, dünya emperyalizminin çıkarları uğruna savaşlarda canını verdiği, üniversiteyi bitirip bulaşıkçılık yapmak zorunda kaldığı bir ülkede yaşamak da var işin ucunda...

O zaman?

Mevcut statüko derhal yıkılmalıdır.

Halk iktidara gelmelidir.

Ada, yeniden birleştirilmelidir.

İşçi sınıfı mücadelesi, mevzi kazanmalıdır, gelişmeli, serpilmelidir.

Nihayetinde, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) siyasetinin uygulanması sonucunda, emperyalist zincirin bir halkası da Akdeniz'de unufak edilmelidir.

Tam bağımsız, sosyalist, Kızıl Bir Kıbrıs yaratılmalıdır.

Emin olun, Akdeniz'in bu küçük adasındaki bir kıvılcım, tüm dünyaya sıçrayacaktır.

Türkiye'ye, Yunanistan'a, İngiltere'ye, Orta Doğu'ya, her yere...

İşte, ancak bu sayede tanınan ve kaale alınan bir ülke yaratılabilir.

İşte, ancak bu sayede uçak gemisi olmaktan kurtulunabilir, bir halk emperyalizmin karşısına dimdik dikilebilir.

Başka da bir yol yoktur!

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!!

Burjuva Çıkarlar Gündemde Olunca...

Sınırlar kontrollü de olsa açıldı. Kuzeyden güneye, güneyden kuzeye akın akın insanlar geçti, doğup büyüdüğü yerleri görsünler diye... İş ticarete dönüşünce balayı sona erdi. Çözüm ve barışın adaya gelmesinin gerekliliğini daha vurgulamak yerine, barış isteyen burjuvalar kendi çıkarları için bir dizi önlemler ve talepler öne sürmeye başladılar. Kıbrıslı Rum burjuvalar, Kıbrıslı Türk burjuvaları suçlamaya başladı.

Kuzey-Güney ekonomik ilişkileri pratiğe dökülmeye kalkışıldığında Kıbrıslı Türk burjuvalar, Kıbrıslı Rum burjuvaları ve hükümetini suçlamaya başladı. KTTO'nun ticari belge verme konusunda AB ve Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti ile anlaşmaya varmasına rağmen ticari belgeleri vermemeye karar verdi. Gerekece mi? Çok basit... Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti, ticaret yapmak isteyen Kıbrıslı Türk burjuvaların Kıbrıs Cumhuriyeti makamlarına kaydını yapması gerekiyor. Ne de olsa sınırlar kontrollü de olsa açıldı... Kayıtlar güneyde yapılabilir. Bu kayıtları sağlayanlar güneyden ürünlerini ihraç dahi edebilir...

Peki sorun nedir?

Burjuvalar ellerinde olan pazarı daha avantajlı olan rakiplerine kaptırmak istemiyorlar da ondan. Sorun kar sorunu... Sorun mali çıkar sorunu... Sorun PAZAR SORUNU! Sorun pazarın kimin kontrolü altında olması gerektiği sorunu...

Ticaret ve sanayi üretimi alanında yaşanan soruna yeni bir sorun daha eklendi. Kuzeydeki tarım ürünlerinin pazarlanması sorunu... Geçtiğimiz mevsim yağışlı geçti. Tahıl ambarı olarak bilinen Mesarya çok güzel ürün verdi.

Mesarya'nın büyük topraklarına sahip olan kır burjuvaları arpa ve buğdaylarını onlara daha iyi fiyat veren güneydeki tüccarlara satmak istiyor. Önce kuzeydeki hükümet engellemeye kalkıyor. Pek etkili olmuyor.

Tam ürünler pazarlanacakken bu kez güneydekiler isyan ediyor. Olmaz öyle şey... Haksız da değiller yani.. Ürün fiyatının arz ve talebe göre belirlendiğini herkes bilir. Güneyde tahıl talep belli... Aniden kuzeyden gelen tahıl ürünleri ile tahıl arzı artıyor. Bu işten de tahıl tüccarları yararlanıyor. Güneydeki üretici tahıl fiyatını düşürmek zorunda kalıyor. Sadece küçük üreticiler mi? Büyük kır burjuvaları da zara görecek bu işten... Ve çiftçiler eylem kararı alıyor... Bir anlaşma olmazsa Ağustos ortasına eylem yapacak güneydeki çiftçiler...

Kapitalizm ortanmında sorun çıkar sorunu olduğunda sadece protesto veya kulislake iş kalmıyor. Karlarını artırmak için burjuvalar milliyetçiliği de öne çıkarıyorlar.

Kuzey ve güneyde bu konularda fazla sesleri çıkan politikacıların demecilerine bir bakın. İçin için milliyetçilik kokuyor. Ve bu milliyetçiliği ya gelmekte olan Aralık seçimleri için ya da anlaşmanın pazarlığı olarak işlemekte sıradan vatandaşlara...

Kıbrıs'taki burjuvazinin kar yapma hırsından başka hiçbir milliyetçiliğinin olmadığını gösteriyor bu iki "basit" olay... Fabrika işçisini veya tarım işçisini ve yoksul köylüyü düşünen yok bu politikacıların çatışmalarında...

Bu çatışmalarda sadece karlar düşünülür.

Ne de olsa çözüm ve barışı kapitalist bir ortamda istiyoruz. Ve adamızda kapitalizm-emperyalizm var oldukça kendi çıkarları ve karları için bizi birbirimize milliyetçilik kullanarak kırdırmaya girişecekler bu burjuvalar.

O zaman...

O zaman barış ve çözümü yaşatmak ancak işçi ve emekçilerin gayretleri sayesinde olabilecektir.

Bu böyle bilene...

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

ONLAR YOLLARINA, BİZ YOLUMUZA

Bu nasıl solculuktur? Aslında ben anlıyorum ama herkesin ve özellikle de CTP tabanındaki demokrat, ilerici, ve sosyalist insanların da bunu anlamasını istiyorum.

CTP genel başkanı Mehmet Ali Talat basına verdiği bir demeçte; "Türkiye ile aynı yoldayız" dedi.

Biz gerçekten Türkiye ile aynı yolda mıyız? 80 binlerin katıldığı o muhteşem mitingler Türkiye ile aynı yolda olduğumuz için mi yapılmıştı? Yoksa Türkiye'nin anti-demokratik, hak hukuk tanımayan militarist baskı rejiminden kurtulmak ve uluslararası hukuk çatısı altına sığınmak için mi yapılmıştı?

Türkiye'de meclis 7. Uyum Paketini geçirdikten sonra basına bir demeç veren Türk dışişleri bakanı Abdullah Gül, "AB

Türkiye'nin üyeliğine ışık yakarsa Kıbrıs'ta çözüm kolaylaşır" dedi.

İşte Türkiye'nin yolu bu! Türkiye'nin bu politikayı izleyeceğini haftalar öncesinden yazmıştık. Bu politikanın özü şudur: Türkiye AB'ye üye olmadan Kıbrıs sorunu çözülmecek ve Kıbrıs Türkleri, AB'ye giremeyip, Ankara'nın elinde rehin kalacaktır.

Demek Türkiye ile aynı yoldayız diye açıkca ilan eden Mehmet Ali Talat'ın yolu bu!

O halde Aralık seçimlerini bir referanduma dönüştürüp Kıbrıs Türklerinin kendi kaderlerini belirlemesini engellemek istemesi artık anlaşılır hale gelmiştir. Çünkü Kıbrıs Türkleri Türkiye ile aynı yolda değildir.

CTP yönetimi artık solcu geçinmeyi bırakmalı, muhalefetin gücüne katılmamasına sudan mazaretler göstermekten

vazgeçmelidir.

Sebebi belli! CTP yönetimi Türkiye'nin yolundadır. Oysa Kuzey Kıbrıs'taki demokratik muhalefet Barış ve Demokrasi yolundadır.

Derviş Eroğlu'nun bile gördüğü bu yalın gerçeği Mehmet Ali-Ferdi tayfasının anlamadığını söylemek inandırıcı değil.

Onlar bu politikayı saf dilliliklerinden belirlemediler; misyonları muhalefetin gücünü sabote etmektir.

CTP yönetiminin misyonu, militarist baskı ve kaba kuvvet ve her türlü siyasi komplonun artık işe yaramaz hale geldiği bir ortamda, işçi ve emekçiler arasında kafa karışıklığı ve bölünmüşlüğü yaratarak Ankara-Denktaş rejiminin devamlılığını sağlamaktır.

Aralık seçimlerinin önemini vurgulayan bir demecinde UBP genel başkanı Derviş Eroğlu, "Türk silahlı kuvvetlerinin Kıbrıs'ta varlığını sürdürmesi Aralık seçimlerine bağlıdır" değerlendirmesini yaptı.

Bu çok doğru bir değerlendirmedir. Çünkü

yerli halkın desteğine sahip olmayan hiç bir işgalci güç işgal ettiği topraklarda barınamaz. Türk işgal kuvvetleri de 29 yıldır Kıbrıs topraklarındaki uygulamalarıyla artık Kıbrıs Türk halkının gözünde itibarlarını yitirmişlerdir.

Kuzey Kıbrıs'ta halk, bu ordunun kanatları altındaki hukuk dışı ve militarist baskı rejiminden bıkmıştır.

Halkımız bu yüzden Aralık seçimlerini son şans olarak görmektedir. Bu seçimlerde Annan Planı temelinde bir barışa kayıtsız şartsız evet demeye hazır olan birleşik muhalefet güçlerini, yani Barış ve Demokrasi cephesini seçmeyi hedeflemektedir. BDH'nin seçimi kazanması, Denktaş'ın görevden alınması, Annan planının imzalanması, uluslararası hukuk şemsiyesi altına girilmesi ve Türk işgal kuvvetlerinin adadan çekilmesi anlamına gelecektir.

Varlığı ile yokluğu belli olmayan, başbakan mı yoksa mahalle muhtarı mı olduğu belli olmayan Derviş bile bu yalın gerçeği kavradı. Türk silahlı Kuvvetlerinin varlığı

Aralık seçimlerine bağlıdır. Bu yüzden de seçimden Türkiye'nin varlığına onay verenlerin zaferle çıkması için 'ilgili mercilere' alarm mesajı veriyor!

Öte yandan CTP yönetici kligi "halka farklı seçenekler sunulmalı" gibi ne idüğü belli olmayan, ipe sapa gelmeyen mazaretlerle muhalefetin gücünü engelliyor.

Ben diyorum ki CTP yönetici kligi bu engellemeyi bilerek yapıyor. Çünkü bu onun misyonudur. CTP yönetici kligi bu misyonunu başkanları Mehmet Ali Talat'ın ağzından açıkladı; "yolumuz Türkiye'nin yoludur"!

CTP yönetici kliginin yolu Ankara-Denktaş rejimine koltuk değnekliktir; Kuzey Kıbrıs'taki işçi-emekçi hareketini içten parçalamak, halkın birliğini bozmak, halk güçlerinin zaferini sabote etmek ve statükonun devamlılığını sağlamaktır.

İşte tam da bu noktada CTP'ye gönül vermiş halk kitlelerine tarihi bir sorum l u l u k yüklenmiştir. CTP yönetici kliginin politikalarını

reddetmek, Türkiye'nin yolunda yürümek, halkın birleşik cephesine gönüllü olarak katılmak.

Geçmişte Akel önderliğindeki Kıbrıs Rum solu "ENOSİS" çığırkanlığı yaparak Kıbrıs işçi sınıfı hareketini milliyetçi temelde bölmüş ve tarihi bir hata işlemişti.

Şimdi de CTP yönetici kligi Türkiye'nin yolunda gitmekle hem Rum işçi ve emekçilerini karşısına almakta, hem de Kuzey Kıbrıs'ta Türkiyeli emekçilerle, Kıbrıs'lı Türk emekçileri karşı karşıya getirerek, emekçilerin birliğini sabote etmektedir.

CTP tabanı bu oyunu bozabilecek tek güçtür.

Bu tarihi görev Başta CTP'ye gönül vermiş kitleler olmak üzere, K u z e y K ı b r ı s emekçilerinin önünde durmaktadır.

Birakalım CTP yönetici kligi, işçi aristokratları, Türkiye'nin yolunda yürüsün. Bizim yolumuz Barış ve Demokrasinin yoludur.

Onlar yollarına, biz yolumuza!

Gençler "Elekten 3 Gece Çaldılar"

Kıbrıs kültürünün tanıtılması, yaşatılması için gerçekleştirilen "Elekten Üç Gece" organizasyonu, 31 Temmuz- 2 Ağustos tarihleri arasında Gençlik Merkezi alanında yapıldı. EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, Baraka Kültür Merkezi, DAÜ-KÖB, Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıslı Gençlik Derneği, Gençlik Merkezi-Adalı Gençlik-, HASDER, YDÜ-KÖB tarafından düzenlenen 3 gecelik etkinlikte, dans gösterileri, halk oyunları, parodiler sergilendi, çeşitli müzik grupları sahne aldı. EKİM Müzik Grubu da, verdiği kısa konserde, kitleye coşkulu anlar yaşattı. 3. gün Kıbrıs sorunuyla ilgili verilen panel ve Niyazi Kızılyürek'in "Duvarımız" adlı filminin gösterilmesi ile etkinlik sona erdi.

EKİM bu gecede kendi sergilediği etkinliklerin yanı sıra aşağıda yayınladığımız bakış açılarını açıklayan bir de broşürü etkinlik sırasında gençlere dağıttı.

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi'nin Gençlik Sorunlarına Bakış Açısı

EKİM, gençlik sorunu olgusuna iki açıdan bakar;

- 1- Gençlik sorunlarının nedenleri, kaynağı.
- 2- Gençlik sorunlarının çözüm yolu.

1- Gençlik, içinde yaşadığımız sistemden dolayı birçok sorunla karşı karşıyadır. İşsizlik, maddi açıdan yetersizlik, baskı, göç, kimlik arayışı, ailesel çatışmalar, kendini ifade edememesi gibi sorunların yanı sıra, sistemin doğrudan gençler üzerinde uyguladığı politikalar sonucunda, apolitik hale gelme, vurdumduymazlık, boşvermişlik, edilgenlik ya da tersine sorunun çözümüne yönelik olamayacak şekilde saldırganlık, uyuşturucu madde ve gece hayatına düşkünlük gibi sorunlar da gençliği kısıncı içine almıştır.

EKİM, yukarıda sıraladığımız tüm bu sorunların özünde yaşadığımız kapitalist, emperyalist sistemin yattığına inanır. İşsizlik, göç etmek zorunda kalma, baskı, maddi sorunlar, apolitikleşme, duyarsızlaşma, madde bağımlılığı gibi sorunlar, kapitalizmden kaynaklanır. İnsanın insan tarafından sömürülmesinin, zengin bir azınlığın fakir yığınlar üzerinde egemenliğinin, diktatörlüğünün sürdüğü bir rejimde insanların, özel olarak da gençliğin bu tip sorunlarla boğuşması kaçınılmazdır. Sistem, gençleri apolitikleştirmekle, duyarsızlaştırmakla, günü yaşayan, sorunun özünü inemeyen, bencil, tüm yaşamı barlarda, içki masalarında geçerek yozlaşan gençler yetiştirmekle, sosyo-ekonomik yapısının devamını sağlar, gençliğin sisteme

başkaldırmasının, mücadele etmesinin önünü ustaca kapatır.

EKİM, gençlik sorunlarının kaynağı olgusuna bu şekilde bakar.

2- Gençlik sorunlarının çözümü konusunda EKİM, olaya birçok açıdan bakar. Kimi sorunlar vardır ki, çözülebilmesi için altyapı-üstyapı ilişkisinin değişmesine bağlıdır. İşsizlik, maddi olanaksızlıklar, göç vb. sorunlar, yaşadığımız sistem değişmedikçe varolacaktır.

Gençliğin içinde bulunduğu apolitik durum, son 1- 1.5 yılda yaşadığımız ve gördüğümüz gibi, gençliğin mücadelenin motoru olması ile, eylemlerde, mitinglerde ön saflarda yürümesi ile belli oranda kırılmıştır. Ancak bu durum yeterli değildir. Bu süreç içinde örgütlenmiş olan gençlerin, örgütleri tarafından iyi eğitilmeleri, bilinçlendirilmeleri, tekrar apolitik duruma düşmelerinin önünün alınması gereklidir.

EKİM, genç arkadaşlarla birebir olarak ilgilenmenin, sorunlarına çözüm bulabilmede önemli bir etkisinin olduğuna inanır. EKİM, her genç arkadaşın sorununu, kendi sorunu olarak ele alır ve çözüm yolları üretir. Somut koşullar tahlil edilir, sorunun nedeni/nedenleri doğru bir şekilde tespit edilir ve çözüm yolu/yolları saptanır.

Örneğin; yaşadığı dünyaya boşvermiş, hiçbir sorunla ilgilenmeyen, ilgilenmeyi de gerekli görmeyen bir genç arkadaşımıza EKİM'in yaklaşımı, öncelikle çelişkileri, hataları gösterme, sistemin yüzünü teşhir etme yolunu kullanmak şeklindedir.

Kısacası, EKİM, sorunların çözüm yoluna tek bir açıdan bakmaz. Günün getirdiği mücadeleler sonucunda çözümlenebilecek gençlik sorunlarının olduğuna ve fakat, aynı şekilde, mevcut sistem değiştirilmediği sürece de bu sorunların tekrarlanacağına, bu tür sorunların sistemin besin kaynaklarından olduğuna inanır.

EKİM, bireysel kurtuluşu hedeflemez, bireysel "kurtuluşlar"ın gerçek kurtuluş olmadığını teşhir eder. EKİM'in parolası;

"KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA, YA HEP BERABER, YA HİÇ BİRİMİZ!!!" dir.

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi

İngiltere'de MI6 Gizli Servisi Şefi Erken Emekliye Niye Ayrılıyor?

İngiltere'nin dış casusluk merkezi olarak bilinen MI6'in Şefi Sir Richard Dearlove emekliye çıkma yaşını beklemeden erken emekliye ayrılacağını açıkladı. Irak dosyası skandalı nedeniyle çalkalantılar yaşayan Blair Hükümeti, İngiliz

İngiltere'de Posta İşçileri Greve Hazırlanıyor

160 bin işçinin çalıştığı İngiliz posta servisi 7 yıldan sonra ücret artışı için tekrar greve gitmek için oy kullanacak. İşçi Sendikası Royal Mail'in işçilere önerdiği %14'lük artışın sahte ve teklifin sadece %3 olduğunu açıkladı. Royal Mail sendika ile görüşmelerde ücret artışını 30 bin işçinin de işine son vererek sağlamayı planladığını açıkladı.

Posta çalışanları sendikasının Londra şubesi bir broşür yayınlarak Royal Mail Başkanı Allan Leighton'un kendi kendisine 3 milyon sterlin prim ödediğini açıklamıştı. Sendikanın bu tavrı olayısı ile Allan Leighton sendikayı mahkemeye vermekle tehdit ediyor.

emperyalizminin Irak savaşını haklılaştırmak için yaydıkları yalanları hala daha örtme çabaları ile uğraşıyor.

Dearlove'ın yanında Irak skandalına karışan ve Tony Blair'ın sağ kolu olarak bilinen özel sekreteri Alastair Campwell'in de Eylül ayında görevden ayrılacağı basına sızmış durumda... Dearlove'un yerine bürokrasiden birini tercih eden MI6 ancak istediğini elde edemeyecek gibi görülüyor. Blair'ın yakın dostu olarak bilinen John Scarlett'in MI6'nun başına getirileceği bildiriliyor. Scarlett geçtiğimiz Eylül ayında Irak dosyasında yazılanların hepsinin de doğru olduğunu meclis istihbarat komisyonunda savunmuş eski bir istihbarat sorumlusu.

Londra'da Kıbrıs İçin Barış Platformu Deklerasyonu

Kıbrıs'taki barış hareketine destek vermek amacıyla kurulan Kıbrıs İçin Barış Platformu, oy çokluğuyla aldığı kararı 3 Ağustos'da Haringey'de düzenlediği toplantıda basına duyurdu. KSP Londra Örgütü bu kararı, birlikteliğe karşı olan CTP'nin bölücü davranışlarını aklama olarak değerlendirdi ve halk dinamizmini kösteklediğinden dolayı bu karara imza atmadı.

Kıbrıs İçin Barış Platformu kararı açık şekilde olmasa da Kıbrıs'ta seçimlere giderken barış ve çözüm yanlılarının bir 'saldırmazlık' protokolü imzalamasını öngörmekte ve milletvekilleri adaylarının kitleler tarafından belirlenmesini redetmekte, BDH ve CTP'nin anlaşma yaparak görüşmeciyi şimdiden belirlenmelerini talep etmektedir.

Altta, KSP Londra Örgütü haricinde örgüt temsilcilerinin onayladığı Platform kararı ve KSP Londra Örgütü'nün Platform'a sunduğu öneriyi olduğu gibi okuyucuya sunuyoruz.

Kıbrıs İçin Barış Platformu'nun kararı:

Aralık 2003 Seçimleri ve Demokrasi Güçlerinin Görevi

Aralık 2003 seçimlerinin sonuçlarının Kıbrıs'ın geleceği üzerinde çok önemli bir etkisi olacaktır. Aralık 2002 eyleminin ardından İngiltere'de demokratik mücadele yürüten 13 Kıbrıs'lı örgüt Kıbrıs'ta çözüm için bir araya gelerek Kıbrıs İçin Barış Platformu'nu kurmuştu. Platformumuz, geçtiğimiz günlerde Aralık seçimlerine yönelik bir toplantı yaptı. Komitemiz, önümüzdeki bu seçimlerin önemini bilincinde olarak, Kıbrıs'ta iki toplumun siyasi eşitliği temelinde, demokratik bir çözümden yana bütün demokrasi güçlerini birlikte hareket etmeye, omuz omuza yürümeye davet etme kararı aldı.

Bu hedef için, demokrasi güçlerinin bir bütün olarak 2003 Aralık seçimlerinden toplumumuzun çoğunluğunun desteğini alarak çıkması ve Kıbrıs'ın geleceğine yönelik önemli kararları alacak bir konuma gelebilmesi için, Kıbrıs'taki demokrasi güçlerinden seçimler için toplumumuza ez azından şu sözleri taahhüt etmelerini istiyoruz:

1. Demokrasi güçleri, statüko karşıtı güçleri dost olarak görür. Kesimsel çıkarlar için birbirinin gücünü zayıflatmak için uğraşmaz.

2. Annan Planını kabul eden Demokrasi Güçleri, toplumumuzun desteğiyle, Aralık seçimlerinden çoğunluğu sağlamayı başararak çıkarsa, demokrasi güçlerinin bu birliğinin, seçimler sonrasında da, Kıbrıs'ta demokratik bir çözüm sağlanana kadar devam edeceği toplumumuza şimdiden açıklanmalıdır.

3. Demokrasi güçleri seçimlerden çoğunluğu sağlayarak çıkarsa yürütülen toplumlara görüşmelerde eski görüşmeci Denktaş'ın derhal görüşmecilik görevine son verileceğini ve yerine yeni görüşmecinin getirileceğinin topluma ve dünya kamu oyuna şimdiden açıklanması. Seçimler öncesinde, (mümkün olan en kısa sürede) herkesin üzerinde anlaşmaya vardığı bir isim önümüzdeki süreçte demokrasi güçlerinin görüşmeci adayı olarak açıklanmalıdır. Demokrasi güçlerinin halktan oy istemeye giderken görüşmeci adayının kim olduğu toplum tarafından bilinmesi mücadeleye güç katacaktır.

4. Seçimler sonrasında, Kıbrısın bir bütün olarak 1 Mayıs 2004'te AB'ye girmesi için gerekli antlaşmaları imzalayacağını açıkça ilan etmelidir.

Yukarıdaki ilkeleri kabul ettiğini açıklayan ve Kıbrıs'ta toplumumuzla beraber barış ve çözüm düşmanı statükoyu yıkmak için mücadele yürüten Demokrasi Güçlerine bu seçimlerden

zaferle çıkmalarına katkı yapmak için her türlü desteğimizi sunacağımızı bildiririz.

Kıbrıs İçin Barış Platformu

30/07/2003 Londra

KSP Londra Dayanışma Örgütü'nün Platform'da sunduğu tasarı:

Aralık 2003 Seçimleri ve Demokrasi Güçlerinin Görevi

Aralık 2002'de Kıbrıs'taki mevcut statükoları yıkmak ve siyasi eşitlik temelinde, emekten yana demokratik bir çözüm getirmek için meydanları dolduran ve çözüm yönünde büyük kazanımlar elde eden halkımız, bu eylemlerin başlangıcından tam bir yıl sonra da Aralık 2002'te Kıbrıs'ın geleceğinde büyük etkisi olacak genel seçimlerde de statükocu halk düşmanlarına, demokrasi dersi verip, bir kez daha demokratik çözümden yana olduğunu gösterecektir.

Aralık 2003 seçimlerinin sonuçlarının Kıbrıs'ın geleceği üzerinde çok önemli bir etkisi olacaktır. Aralık 2002 eyleminin ardından İngiltere'de demokratik mücadele yürüten 13 Kıbrıs'lı örgüt Kıbrıs'ta çözüm için bir araya gelerek Kıbrıs İçin Barış Platformu'nu kurmuştu. Platformumuz, geçtiğimiz günlerde Aralık seçimlerine yönelik bir değerlendirme yaptı. Platform, önümüzdeki bu seçimlerin önemini bilincinde olarak, Kıbrıs'ta iki halkın siyasi eşitliği temelinde, demokratik bir çözümden yana bütün demokrasi güçlerini birlikte hareket etmeye, emekçi düşmanı güçlere karşı ortak, omuz omuza mücadele yürütmeye davet etme kararı aldı.

Seçimlerin halkın iktidar mücadelesinde bir araç olduğunun bilincindeyiz. Önümüzde yaklaşan Aralık seçimlerinde bu siyasi aracı doğru biçimde kullanmak ve seçim mücadelesinden halkımızın siyasi bilincini yükselterek, her mahalle, köy ve şehirde, her fabrikada, ofis ve tarlada örgütleyip seçilecek milletvekillerini destekleyecek kitlesel bir örgütlenme ve bu örgütlerin temsilcileri üzerinden birliğini oluşturarak ve böylece onları hem seçtikleri vekilleri üzerinden, hem de vekillerinin sözlerinde durmama ihtimalini, hem de başkalarının anlaşmayı vekillerimize yaptırmama ihtimaline karşı halkımızı Kuzey Kıbrıs'ın yönetilmesinde söz sahibi yaparak çıkmamız gerekiyor.

Bu amaçla halkımızın birliğinin elde edilmesinin zorunluluğunun bilincinde olan **Kıbrıs İçin Barış Platformu**

Bu birliği bölen CTP'yi şiddetle protesto eder.

Tüm çözüm taraftarlarının birlikteliğinin bölündüğü bu şartlarda birlikteliği dolaylı yoldan oluşturmak için çözüm

taraftarı güçlerimizin her bir seçim bölgesinde hangi adayların destekleneceğini ortaklaşa belirleyip, tüm seçim çalışmalarında bu vekillerin kazanması için, buna uygun olarak hareket edip halkımıza birliğinin bu tarzda oluşturulduğunu ilan etmeye çağırır.

Tüm halkımızı Annan Planı'nda değişikliğe gitmeden, sadece eksik yerleri doldurarak anlaşmayı yapmayı üslenen vekil adaylarını desteklemeye, sözlerinde durmazlarsa onların yalancı vekilliğine son verecek bir örgütlenmeyi oluşturmaya çağırır.

Tüm halkımızı garantörler kendi aralarında anlaşamazsa da, anlaşmayı imzalayacak olan, garantörlerin Kıbrıs üzerindeki kendi hesapları nedeniyle anlaşmanın imzalanmasına mani olmalarına izin vermeyecek ve bunu kabul etmeyecek vekil adaylarını desteklemeye, sözlerinde durmazlarsa onların yalancı vekilliğine son verecek bir örgütlenmeyi oluşturmaya çağırır.

Nazlıca

Nazlı Şahin

İşgalci ABD ve Faşist Çeteleri

Bush ve sömürgeci-istilacı orduların komutanlığına soyunmuş halk düşmanları, Beyaz Saray'da güven tazeleyerek Asya-Afrika ve Ortadoğu halklarına tehditleri yinelemekten geri kalmıyorlar.

Bush'la "liseden sınıf arkadaşı kadar yakın olduğunu" belirten Berlusconi, AB dönem başkanlığı görevini, Amerikan haydut politikasının Fransa gibi AB'nin "itirazcı" ülkelerine dayatılmasının aracı olacağını söylemeye çalışan İtalyan mafyasının tekeli patronu, İtalya'yı ABD'nin yanı sıra maceralara sürüklemeye hazır olduğunu bir kez daha ilan etti. Ama esas "önemli açıklama" Bush'un kudurgan üslubuyla duyuruldu: "Bugün, Suriye ile İran teröristlere yataklık yapmaya ve yardım etmeye devam ediyor. Bu tutum kesinlikle kabul edilemez. Teröristlere yataklık yapmaya devam eden devletler kesinlikle sorumlu görüleceklerdir." Bu açıklamanın bir gün öncesinde de Irak'ta sömürge orduları komutanı edasıyla dolaşan Wolfowitz, "Tüm yabancıların Irak'ın işlerine karışmaktan vazgeçmeleri gerektiği kanısındayım. Yardım için gelmek isteyenlere kapı açık. Ancak karışmak ve yıkmak için gelenleri istemiyoruz" diyordu.

İşgalciler yalancılıkta ve arsızlıkta başı çekiyorlar. Okyanuslar ötesinden gelip Irak'ı işgal ettikleri ve yağmaladıkları; ve Irak halkı bir an önce defolup gitmelerini istediği halde, kendilerini "Irak'ın asıl sahibi" ilan ediyor, Arapların ve Şii-Sunni İslam halklarının Irak'tan uzak durmalarını istiyorlar. "Aksi durumda", yani eğer, Suriye-Iran ya da bölgenin diğer ülkelerinden herhangi biri, ABD-İngiliz işgal sürülerinin darbe yemeleri ve başarısız kalmaları yönünde bir politika izlerse, vay haline! Çete başı Bush Washington'dan bildiriyor; "teröristlere yataklık yapmaya devam eden devletler kesinlikle sorumlu tutulacaklar." Bu tehditler burjuva emperyalist şeflerin ağzından son birkaç yıldır sürekli yineleniyor "gerekleri" de yerine getiriliyor. Terör ve terörist kavramları Bush-Wolfowitz-Berlusconi gibi emperyalist şefler tarafından tekel çıkarları yönünde istismar ediliyor; kendileri terörist ve işgalci olanlar, saldırı ve işgal tehdidi altında olan ülkeleri "teröristleri desteklemek"le suçlayabiliyorlar. Irak'ın işgali için de aynı gerekçeler ileri sürülmüş; Saddam yönetiminin "elinde bulunan kitle imha silahlarıyla dünyayı tehdit ettiği ve teröristlere destek verdiği" iddia edilmiş, daha sonrada kendi yetkili ağızlarından "Irak'ta kitle imha silahı olmadığını biliyorduk" açıklaması yapılarak dünya halkları aldatılmaya ve yönlendirilmeye çalışılmıştı.

Berlusconi ve Aznar desteğindeki çete başı Amerika ve İngiliz suç ortaklarıyla birlikte Irak'ı işgal etmekle kalmadı, Bağdat'ı ve diğer önemli Irak kentlerini yağmaladı; Irak'ı ekonomik, sosyal ve siyasal kaosa sürükleyerek, halkın yoksulluğu, açlığı ve hastalığı üzerinden petrol ve diğer hammaddelerin transferine girişti. "Irak'taki başarımız, bölgedeki başarımız için zorunludur" diyen Wolfowitz, emperyalist Amerika'nın Ortadoğu ve Ön Asya'da herhangi bir engelle karşılaşmadan "at koşturması" için, bölge ülkelerinin yolu açmalarını istemektedir. Bölge ülkelerinin yönetiminden kendilerine uşaklık etmesini isteyen ABD, bölge halklarına da emperyalist politikalarına destek vermesi gerektiğini söylüyor. Bu politikalar gereği de Türkiye'den askeri kuvvet isteyen ABD Türkiye askerini katliamlara ortak etme çabasında. İşgalcilerin biran önce Irak'ı ve bölgeyi terk etmelerini istemesi gereken Türkiye yönetimi ise ABD'nin bu isteğine olumlu bakışını kamuoyuna açıkladı.

"Dünyaya düzen ve herkese özgürlük getirme" iddiasıyla pazarlara ve ucuz işgücü alanlarına hakim olmaya çalışan, ve bunun için işlemediği suç, yapmadığı katliam kalmayan dünyanın bir numaralı suç örgütü ABD, İran ve Suriye gibi devletleri teslim alarak, daha da genişlemeyi planlıyor. Dünyanın jandarmalığına soyunan ABD'nin planlarını bozmak ve Irak halkının başarısı için bütün bölge ülkelerinde yapılması gereken, Amerikan suç çetesine karşı bağımsızlık mücadelesini yükseltmektir.

STALİN KOMÜNİZMDİR (Geçen sayıdan devam...)**SSCB'İNDE KAPİTALİZMİN RESTERASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ**

STALİN VE KOMÜNİZMİ SAVUNMAK

Bazı eski komünistler Stalin'e 20. Kongrede yapılan saldırıyı bilmediklerini, önderlerinin onlara bu konuda yalan söylediğini, tüm bu anti-Stalinci gelişmelerin kendileri için büyük bir sır olduğunu vb., söylemektedirler.

Bu yoldaşlara göre Stalin'i savunmak demek ona şu veya bu şanı sunmak demektir, onun siyasetini savunmak demek değildir. Çünkü Stalin'in siyasetleri açıktan açığa değiştiriliyordu, çöplüğe atılıyordu. Bu değişikliklere hiçbir itirazları olmadı. Stalin'in siyasetlerine ters olan bu siyasetleri izleyebilir, hatta destekleyebilirler, ve aynı zamanda Stalin'i de destekleyebilirler? Böylelerine yetenekli oportünistler denmez mi! Bu arada Kruşçev'de Stalin'e kötü isimler takma yanında onu göklere de çıkarttı. Bu alanda, yani Stalin'i eleştirme ve göklere çıkarma alanında Stalin'in savunucuları vede muhalifleri arasında pek bir fark yoktur. (Karşılaştırmalı olarak revizyonist 1964 baskısı 'SBKP Tarihi' kitabına, ve ÇKP ve AEP dokümanlarına bakınız.).

Stalin'den sonra Stalin nasıl savunulabilirdi?

Bu, ancak Stalin'in komünizmi inşa planı savunularak ve pratikte uygulanarak yapılabilirdi. Bu, Stalin'in 'SSCB'inde Sosyalizmin Ekonomik Sorunları'nda ortaya konan siyasetleri savunularak, Stalin hayatta iken formüle edilen, ve ona uymamanın Sovyet Kanunları'na, Anavatan'a karşı işlenmiş bir suç olduğu kesin olan son 'Beş Yıllık Plan' savunularak yapılabilirdi. Stalin'in katıldığı son Kongre olan 19. Parti Kongresi'nin kararları savunularak, Stalin hayatta iken formüle edilen, ve ona uymamanın Sovyet Kanunları'na, Anavatan'a karşı işlenmiş bir suç olduğu kesin olan 'Stalin Doğayı Dönüştürme Planı' savunularak yapılabilirdi.

Bunları savunmadan, dahası bunların yadsınmasını sessizce izleyerek, ve dahası bunların yadsınmasını teori ve pratik olarak savunarak Stalin ve Komünizm'in inşası savunulamaz.

Hem bu tavrı takınıp, hemde Stalin'i ve komünizmin inşasını savunduklarını ilan edenler yalancılardır. Siyasi olarak konuşursak, onlar Stalin'in programını revize etmiş revizyonistlerdir, onlar Stalin'in çizgisinin, yani komünizmin muhalifi hainlerdir.

Bir siyasetin sınıf karakterini belirlerken empirik olarak kesin olan tek araç o siyasetin ekonomik siyasetinin hizmet ettiği sınıfın belirlenmesidir. Siyasi mücadelenin içeriği, onun esaslı sınıflar arası ekonomik mücadeledir. Başka bir deyişle, proletaryanın ekonomik çıkarlarına hizmet etmeyen bir siyaset proleter bir siyaset değildir. Böyle bir siyaset tarafından proletarya, proleter devrim, proleterya diktatörlüğü, sosyalizm, komünizm vb., konularda üretilen polemikler, tüm görüşlerine, tüm retoriklerine rağmen içerik olarak proletaryanın ekonomik çıkarını, onun komünizm amacını savunmadıkları için proleter bir siyasetin savunusu değildirler. Proletaryanın ekonomik çıkarlarını ayaklar altına alân, burjuva ekonomik siyasetlere dayananlar, siyasi konularda proleterya adına, komünizm adına yüksek sesle haykırarak sadece cahil kişileri, ve de kandırılmak isteyenleri kandırabilirler. Dahası, onlar içimizdeki düşmanlardır, dolayısıyla da daha da tehlikeli düşman türüdürler.

SSCB'inde Malenkov ve Kruşçev tarafından uygulanan siyasetler Stalin'in çizgisinin yukarıda değindiğimiz belgelerde ortaya konan siyasetinin yadsınmasıdır -daha doğrusu bu yadsınmanın iyi bilindiği söylenir!

İyi bilindiği söylenir diyoruz, çünkü Stalin'in savunmasını onun şahsiyetinin savunması, ve de siyasi retorik derecesine düşürmüş bir yığın siyasi sahtekar ÇKP ve AEP ve onların takipçilerinin komünist, ve de Stalin'in

savunucuları olduklarını, dolayısıyla da revizyonist hainler olmadıklarını ilan etmektedir.

Bu boş, daha doğrusu burjuva içerikli bir iddiadır.

Bu görüşlerin savunucularının ÇKP ve AEP'nin Stalin'den sonra Anavatan'ımızın Kanunları'nın, ve Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'nın yadsınması olan ekonomik siyasetleri teşhir ettiklerini ve onlara karşı çıktıklarını, ve Stalin'in siyasetlerini savunduklarını ispatlamaları gereklidir. Bunu yapamazlar! 'Tam tersi'nin doğru olduğu ise bilinmektedir. Malenkov ve Kruşçev'in hain siyasetleri bu partiler tarafından yüceltildiler, bu teori ve pratikler bu partiler tarafından kabul edildiler, vede uygulandılar, veya Stalin'in siyasetlerine ters olan kendi hain teorileri ileri sürüldü ve uygulandı.

Ve tüm bunlar 'gizli konuşma'larda değil, tüm partilerin açık belgelerinde bulunabilirler!

Tüm bu hainler, görünüşte birbirlerine karşı tüm zıtlıklarına rağmen, proletaryanın komünizm hedefine düşmanlıklarında bir ve aynıdırlar.

Bu hainler, ÇKP, AEP, Malenkov, Kruşçev, Brejnev ve onların takipçileri Parti ve önderlerini göklere çıkartırken dünya burjuvazisiyle birlikte onların mezarlarını kazmakla meşgul olan Troçki'nin yeni türüdürler..

İHTİMALLER TEORİLERİ

Troçkist hainler komünizmin gerçek ve gerçek dışı tüm dejenerasyon ihtimallerini detayıyla ele aldılar; bunlara dayanarak dejenere komünizmin binbir çeşit, çoğu zaman birbirine zıt teorik modellerini inşa ettiler, ve bu modellerin, hemde hepsinin, SSCB'nin mevcut gerçeği olduğunu ilan ettiler. Bu ihtimalleri geliştirmek, yaymak ve böylece gerçek haline getirmek için kafalarını patlattılar, ellerinden geleni yaptılar. Böylesi ihtimaller teorileri sosyalizmin ve komünizmin inşası gerçeğiyle karşılaştıklarında, yaşamlarını sürdürmek için yeni şekillere bürünmek zorundaydı, ve dolayısıyla değişikliklere çok açıktırlar. Her bir dejenerasyon teorisi hayatın gerçeği tarafından yerle bir edildiğinde, teorinin yenilgisine bahane bulmak, ihtimaller dünyasının daha da derinlerine dalmak, Marksizm'den daha da uzaklaşmak zorundadır.

Teoriler, açıktır ki hayat tarafından ispatlandıkları oranda doğrudurlar. Sosyalizm ve komünizmin muzaffer inşasıyla karşılaşan bu teorilerin mücidleri, bu inşaya karşı pratik muhalefete zorlanırlar. Pratikte bizim inşa ettiklerimizi sabote edenler, yıkanlar haline, ve dünya burjuvazisinin casusları haline gelirler. Ve sabotörler, yıkıcılar ve casuslar olarak yenilgiye uğratıldıklarında, tamamiyle gerçek yüzünü saklayan, iki yüzlü hainler haline gelirler.

İşte Stalin'in ölümü sonrası kendi burjuva haini siyasi

hatlarını pratik olarak uygulamakta olmalarına rağmen, açığa çıkıp da kendi siyasetlerine ve pratiklerine sahip çıkmadılar. Bu siyasi hat meyvelerini verdikçede, bu rezil sonucu, bu küçük burjuva, bürokratik, dejenere pislik Troçkistler, onların sahipleri olan, onlarsız yaşamları imkansız olan dünya burjuvazisinin tam desteğiyle Stalin'in omuzlarına yıkmaktalar.

ÇKP ve AEP'sinin tüm 'sosyal emperyalizm teorileri'nin, 'yeni burjuvazi teorileri'nin kökleri bu Troçkist ihtimaller teorilerindedir. Pek çok dayanağı, pek çok ispatı onlardan borç alınmış, pek çok sonucuda onların aynısıdır. Gerçek yüzünü saklayan iki yüzlü hainlik alanında onları da sollamış yeni tür Troçkist'lerin teorileridir bunlar.

YENİ BURJUVAZİ TEORİLERİ

ÇKP, Stalin ölür ölmez yeni burjuvazi hakkında, yeni burjuvazinin Stalin döneminde ve Stalin sonrasında mevcudiyeti hakkında konuşmaya başladı. Bunlar NEP döneminin eski ve yeni burjuvaları hakkında konuşmuyorlardı. Sosyalizm inşa edildikten sonraki, sosyalizm şartlarındaki yeni burjuvaziden bahsediyorlardı.

Bunlar burjuvaziye üretmeyecek, dolayısıyla burjuvazinin olmadığı bir sosyalizmi hayal bile edemiyorlar. Tüm bunlar onların sosyalizmi açısından akla yatkındır, çünkü onların sosyalizmi hakikaten yeni burjuvalar oluşturmada var olamaz; çünkü bu sosyalizm küçük burjuvaziye ve meta

üretimini yok etmeyi düşünmez bile.

Ve işte bu küçük burjuva sosyalistleri utanmadan, sıkılmadan Stalin'in sosyalizmini kendilerinininkiyle aynılaştırırlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'in ekonomik siyasetlerinin yerle bir edilmesini boşu boşuna övmediler, bu yeni siyasetleri kendi şartlarına boşu boşuna uydurmadılar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'e bürokratik, kültür devrimi yapmamak vb., suçlamasını boşu boşuna yapmıyorlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları Stalin'in şahsına yapılan saldırılara karşı yüksek sesle haykırırken, onun siyasetlerinin yok edilmesine karşı boşu boşuna sessiz kalmıyorlar.

Bunlar ve Arnavut yoldaşları savaş, proletarya diktatörlüğü, halk devleti, parlamenter yol vb., üzerine konuşmayı severken sosyalizmin yerle bir edilmesini zevkle seyredip, pratikte de aynısının boşu boşuna yapmıyorlar.

Sosyalizm şartlarında burjuvazinin var olması teorisi, sanayi temelini yaratmadan sosyalizmi inşa etme teorisiyle ele ele gider. Bu teori, bu şartlarda ortaya çıkması kaçınılmaz olan burjuvazinin yenilmesi için sonsuza kadar vede tekrar tekrar uygulanması gereken Kültür Devrimleri sözde teorisiyle ele ele gider, ve Kültür Devrim teorisi tarafından geliştirilir. Bu teoriler küçük burjuva sosyalizminin teorileridir. Bu teoriler Stalin'in ölümünden sonra Stalin'in siyasi hattına karşı saldırıda başka bir cephe açtılar. Ve bunların savunucularının Stalin'in ismini, şahsiyetini, geçmiş katkılarını savunuyor görmeleri bunları hareketimiz içinde çok daha tehlikeli bir hain siyaset yapmıştır. Onlar Kruşçev'in cephe gerisiydiler ve daha hala öyledirler.

Devam edecek

Yeni 20 Temmuz'lar olmasın

Bu raporun bir bölümü Evrensel gazetesinde yayınlanmıştır.

Türkiye'nin, adaya 1974'teki askeri müdahalesinin yıldönümü olan 20 Temmuz, bu yıl Kıbrıs'ta çok daha farklı kutlandı. Ankara destekli Kuzey Kıbrıs iktidarı, "resmi kutlamalar" aracılığıyla gövde gösterisinde bulunurken, iktidarın lideri Rauf Denktaş yaptığı konuşmada, Kıbrıs sorununa çözüm isteyen kesimleri sert ifadelerle eleştirdi.

15 Temmuz 1974'teki Yunan darbesini ve 20 Temmuz'u "lanetle" anan Güney Kıbrıslı Rumlar ise, Kıbrıs Türk toplumuyla ilişkilerin geliştirilmesi gerektiği yönünde mesajlar verdiler.

Kuzey Kıbrıs'taki resmi törenlerde askeri konvoyların bu denli "görmekli" düzenlenmesi, tarihinde hiç görmediği kadar büyük bir muhalefetle karşılaşan iktidarın "uyarı mesajı" olarak yorumlandı. Zira, Kıbrıs sorununa acil çözüm bulunması ve Güney Kıbrıs kesimi Avrupa Birliği'ne üye olurken, Kuzey Kıbrıs'ın ayrı kalmamasını isteyenler, defalarca meydanları doldurmuştu.

Biz de, 1974'ün 29. yılındaki durumu, Kuzey Kıbrıs muhalefetine çatı partisi olan Barış ve Demokrasi Hareketi'nin (BDH) Başkanı Mustafa Akıncı, Koordinasyon Sorumlusu İzzet İzcan ve Sendikalar Sorumlusu Özcan Barkut'a sorduk.

- BDH'nın gelişme sürecini anlatır mısınız?

Mustafa Akıncı: BDH, halkın isteğinin sonucu olarak ortaya çıktı. İnönü Meydanı'ndaki mitingde halkın isteği, bizlerin birleşerek bir arada hareket etmesiydi. Halk bize "Barışa ve çözüme kadar birlikte hareket etmek istiyoruz" mesajını verdi, "Meydanlarda buluştuk, sandıklarda bizi bölmeyin" dedi. Bizler de bu mesajı alarak BDH'yi oluşturduk.

İdeolojik farklılıkların ötesinde, bizi birleştiren çok geniş bir payda olduğumu; Kıbrıs sorununa çözüm ve Avrupa Birliği (AB) isteyenlerin birlikte hareket etmesi gerektiğini düşünen bir inisiyatif olarak ortaya çıktık. Ancak seçimlere katılmak için partileşmek gerekiyordu; bildiğiniz gibi geçen günlerde bakanlığa başvurarak

yasallaştık.

Partimizin amacı bellidir: Aralık seçimlerinde, çözüm ve AB yanlılarının Meclis'te çoğunluğu elde etmelerini sağlayabilmek. Yeni bir görüşmeciler heyetiyle, Annan Planı zemininde çözümü sağlamak ve Mayıs 2004'te AB'ye birleşik bir Kıbrıs olarak girmeyi temin etmek.

"Empati" kavramına büyük önem veriyoruz. Kendimizi ötekinin yerine koyarak düşünebilmeyi, halka anlatıp bunu sağlamaya büyük önem veriyoruz. Çünkü hiçbir zaman madalyonun bir yüzü yoktur, madalyonun öteki yüzünde başka gerçekler vardır. Yani, bir tarafın tamamen masum, diğer tarafın günahkâr olduğu anlayışı tamamen bir safsatadan ibarettir.

Bu bilinç ışığında, Annan Planı'nın ve AB normlarının ne anlama geldiğini anlatacağız. Bilinçli oyların desteğiyle aralık ayında bir değişimin gerçekleşmesini sağlamak amacındayız. Tabi ki bunu yapmak kolay değil. Halkımız buna hazır, ama halkımızın seçmen yapısı sürekli değiştiriliyor ve yeni vatandaşlıkların verildiği haberini alıyoruz. Bu arada Türkiye'nin asker ve sivil bürokrasisinin bir bölümünün çözüme karşı olduğunu biliyoruz. Statükonun devamından yanalar ve Sayın Denktaş'ı arkalıyorlar. Geçen gün, Türkiye'nin Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Tuncer Kılıç'ın verdiği beyanati biliyoruz: "Aralık seçimlerinde sağduyunun kazanmasını istiyoruz, aklı çelinenlerin de aklını başına toplaması gerekiyor..." Daha şimdiden seçimlere gölge düşmeye başlamıştır. Ama bunun mücadelesini vermekten başka da yapacağımız hiçbir şey yoktur.

- Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) de sizinle aynı şeyleri isteyerek seçimlere girdiğini söylüyor. Neden birlikte hareket etmeniz mümkün olmadı?

Biz bu hareketi oluşturduğumuzda, toplumun her kesimine hep birlikte mücadele etme ve bir çatı partisi oluşturma çağrısında bulunduk. CTP, seçime yalnız girmeyi uygun gördü. Ben eleştirmeyeceğim, bu zamanda birbirimizi eleştirmenin yanlış olduğunu düşünüyorum. Önemli olan bu statükonun değişimini sağlayacak sonucu seçimlerde alabilmektir. Ama içinde bulunduğumuz bu ortamda, birlikte olma zorunluluğumuz vardı ve oluşturulacak tek liste ile başarı şansımızın daha fazla olacağına ben inancımı koruyorum. CTP ise, tek liste yerine farklı listeler olması gerektiğine olan inancını söylüyor.

Buradaki gelişmeleri, farklı kulvarlarda yürüten, aynı hedefe ulaşmak isteyenler olarak değerlendiriyorum.

- Sizce, neden muhalefet bu kadar yükseldi?

Aralıkta seçim yapılacak ve Mayıs ayında konjonktür farklı bir yapıya bürünecek. Rum tarafı tek başına bütün Kıbrıs adına AB'ye resmen katılmış olacak. Orada hem bizim, hem de Türkiye'nin kaderini belirleyecek bir oya sahip olacak. O günden sonra eğer çözüm olmazsa, nüfusumuzun daha da azalmasını düşünmemiz yanlış olmayacak. Bunu rakamlar bize söylüyor; pasaport ve kimlik alışlarında oldukça artış var. Bizim için mesele, bu topraklarda olmak ya da olmamak meselesidir.

Biz Avrupa'da yaşamak istemiyoruz; kendi topraklarımızda özgür insanlar olarak, eşit yurttaşlar olarak yaşamak istiyoruz. Annan Planı'nın öngördüğü çerçevede eşit haklara sahip olarak bu topraklarda yaşamak istiyoruz. Sayın Denktaş ve Türkiye'de onun gibi düşünen asker ve sivil bürokrasinin bir kesimi burayı rehlin olarak tutuyor; buranın insanını değil toprağını önemsiyor ve toprağının stratejik değerinden bahsediyor.

Bu seçimlerin bir referandum niteliğinde olacağını söylemişsiniz. Kıbrıs Türk toplumunun iradesinin sandığa yansabilmesi için, bazı çevreler Türkiye'li nüfusun seçimlere katılmaması gerektiğini

söyleyerek Avrupa Konseyi'ne başvuruda bulundular. Siz bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Aslında hep soruluyor; Türkiye'li kaç tane vatandaş var diye. Bu konuda bizim elimizde tam sayı yok. Ama gördüğümüz şu; biz azalırken, Türkiye'li bu topraklarda çoğalıyor. Avrupa Konseyi'ne bir rapor sunuldu. O raporda, "Kimine göre 50 bin, kimine göre 75 bin, gerçekte ise 115 bindir Türkiye'li" deniyor. Kıbrıs Türkü ise 85 bin dolayında kalmıştır.

Bu günlerde Resmi Gazete'de 78 kişinin daha vatandaşlığa alındığı yazıldı. Biliyoruz ki ha bire vatandaşlık işlemleri yapıyor. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir rezillik olamaz, bir nüfus yapısı bu şekilde değiştirilemez.

Ben önemli bir ayrım yapmak istiyorum; yıllar öncesinden gelip bu topraklara yerleşmiş insanlar, burada doğmuş ve büyümüş, bizim gibi statükodan payını almış insanlar var. Onların elbette buradaki sistemi değiştirmeye yönelik hakları olmalıdır. Bu, Annan Planı'nda da belirtiliyor; 45 ila 50 bin kişi burada kalacak ve Kıbrıs vatandaşı olacaklar. Ancak bizim karşı çıktığımız, seçimlere müdahale anlamında buraya taşınan ve vatandaşlık verilen insanların sandığa gitmesidir. Burada hiç yaşamayan, ama yarım saatte vatandaşlık verilen çok insan var. Biz bir nüfus sayımının yapılmasını istiyoruz, seçimlerde uluslararası gözlemcilerin bulunmasını istiyoruz. Burası normal şartlarda, demokratik bir ülke değil. Bir yandan seçimlere hazırlanırken diğer yandan da bunun mücadelesini vermek zorundayız.

Türkiye kamuoyuna, barış ve demokrasi güçlerine bir mesajınız var mı?

Burada bütün kilit noktalar Türkiye'nin elindedir; polis, itfaiye Türkiye'ye bağlıdır, Merkez Bankası Başkanı'nı Türkiye belirler, hava yollarımızın yönetimini Türkiye belirler, yatırımları Türkiye yapar... Bunları eleştirmek Türkiye düşmanlığı değildir, hele hele Türkiye halkının düşmanlığı hiç değildir.

BDH, Türkiye'nin dostudur. Ama hangi Türkiye'nin? Demokratikleşmeyi, insanca yaşamayı ve çağdaşlaşmayı isteyen Türkiye'nin en büyük dostuyuz. Kıbrıs Türkü'nün var olmasını istiyoruz. Kendi kendimizi yönetmek ve kendi kendini yöneten Kıbrıs Türk toplumunun da Türkiye ile sağlıklı bir diyalogunu istiyoruz.

Özcan Barkut (BDH Sendikalar Sorumlusu ve Devlet Çalışanları Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi)

BDH'ya katılma sürecinizi anlatır mısınız?

Bu seçimler normal seçimler değil, bir referandum niteliği taşıyor. Bizler de sendikacılar olarak bu sürecin dışında kalamazdık. Halkımız meydanlarda birlik olmamızı istedi ve biz halkımızın isteğini yerine getirdik. Bu ülkede savaştız ve huzur içinde birleşik bir Kıbrıs'ta yaşamak istiyoruz. Seçimlerde hükümet olmak ve çözüm için bir görüşmeciler atamak ve Kıbrıs sorununu Annan Planı çerçevesinde bir çözüme ulaştırmak için bu süreçte yerimizi aldık.

Daha önceki hiçbir seçim döneminde, böyle büyük bir muhalefet yoktu? 1974'ten beri değişen nedir?

Başta Kıbrıs Türk toplumunun kimlik sorunu gündeme gelmiştir. Hızla eritmeye çalışılan Kıbrıs Türkü, uygulanan politikalarla kendi topraklarından göçe zorlanmıştır. Ağır ekonomik şartlar ve yaşanan ekonomik krizlerle insanların gelir düzeyleri aşağıya çekilmiş ve yaşam zorlaşmıştır. Ama en başta kimlik meselesi...

Sendikal mücadelenizin sorunları neler?

Bütün dünyada olduğu gibi emperyalist ve kapitalist politikalar burada da uygulanıyor ve çalışanların hakları ihmal ediliyor. Çeşitli yasalar gündeme getirilerek sendikaların sesleri kısılmaya ve sendikal mücadele yok edilmeye çalışılıyor.

Türkiye'deki barış ve demokrasi güçleri ile sendikacılar da, Türkiye toplumunu Kıbrıs konusunda bilgilendirmeli ve dayanışma içinde olmaları gerekir.

İzzet İzcan (BDH Koordinasyon Sorumlusu ve Birleşik Kıbrıs Partisi eski Başkanı)

BDH'nın kuruluş sürecini anlatır mısınız?

Halkımızın talebi olan birleşmeyi gerçekleştirdik. Toplumcu Kurtuluş Partisi, Birleşik Kıbrıs Partisi, Kıbrıs Sosyalist Partisi, sendikalar ve sivil toplum örgütlerinden oluşan bu hareketi partileştirdik. AB üyeliği ve Annan Planı çerçevesinde çözümü sağlamak, Denktaş ve ekibini görüşmecilikten almak için bir araya geldik.

MGK Genel Sekreteri Orgeneral Tuncer Kılıç'ın muhalefet için sarf ettiği "akıllarını başlarına alsınlar" yönündeki açıklamasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce bu seçimlere bir müdahale midir?

Elbette bir müdahaledir. Bu açıklamalarını televizyondan hayretle izledim. Rauf Denktaş ve onu destekleyenlerin kazanmasını istiyorlar. Daha seçimlere 5 ay var, şimdiden köylere gidip baskı yapmaya başladılar. Statükonun devamını isteyenlerden çok daha büyük müdahaleler bekliyoruz aslında. Seçimler yaklaştıkça daha gergin bir ortam olacağının bilincindeyiz, ama bizler de buna karşı mücadele edeceğiz.

Kıbrıs Türkü tamamen resmi politikaları terk etmiş ve halk

(devamı sayfa 12'de)

Kavgamız

Yusuş ALKİM

ykavgamiz@yahoo.com

Savaşa Hazırlanmak

Toplum olarak son bir sene içerisinde yaşadıklarımız gelecekte "Barış ve Demokrasi"ye ulaşmış kuşaklar tarafından altı çizilerek yazılacaktır. Bu süreçte bir toplumun dönüşümüne tanıklık ettik. Her ne kadar şu an toplum olarak henüz arzu edilen noktaya ulaşmamış olsak da, eskiye oranla daha iyi bir noktaya ulaştığımız bir gerçektir. Ama son aylarda yine geriye dönüş yaşanıyor gibi görünmektedir.

Malesef toplumun ilerlemesinden kaygılanan ve çıkarlarının zarar göreceğini çok iyi bilen egemen guruplar, toplumu o eski uykusuna tekrar daldırmak için var güçleriyle uğraşmaktalar. Bunu yapabilmek için ellerindeki her türlü imkanı, taktiği ve deneyimi kullanıyorlar. Şu an bu öyle aşikar olmasa da çok sistemli bir şekilde uygulanmakta. Muhafız yayın kuruluşlarının tek tek ele geçirilmeye başlanmasından tutun da "Barış Güçleri Cephesi"nin dağıtılmasına kadar bir çok sinsi plan yürürlükte. Bu planların sonuçlarını ise yavaş yavaş görmeye başlıyoruz ve önümüzdeki birkaç ay içerisinde çok daha iyi göreceğiz.

Belki kimileri çıkıp "Vay be bizi nasıl da uyuttular... Nasıl oldu da bunları farkedemedik? Keşke..." deycekler ama bu keşkeler bize zannettiğimizden çok daha pahalıya mal olacak.

Evet "Barış ve Demokrasi" güçleri çok büyük ve planlı bir saldırı altında. Her ne kadar bu saldırıların toplumu uyutup eskiye götürmesi pek mümkün görünmese de, topluma büyük kayıplar verdirebileceği aşikardır. Toplumsal yok oluş her ne kadar yavaşlamış görünse de sona ermiş değildir, sadece bir süreliğine duraksamıştır. Ama bu duraksamanın fırtına öncesi sessizliğe bürünüp tam bir yok oluşa dönüşmesi hiç de olasılık dışı değildir. Peki bütün bu gerçekler ortada iken bizler toplum olarak ne yapmalıyız?

Bence buna karşı tüm varımızı ve yoğunluğumuzu ortaya koymalı ve zafere ulaşmak için mümkün olan her yolu denemeliyiz.

En azından biz sosyalistler olarak, her ne kadar ana hedefimiz böylesi bir zafer, yani dünya egemenlerinin, emperyalistlerinin kontrolünde ve çıkarları doğrultusunda bir anlaşma, olmasa da böylesi bir zaferin toplumun yok oluşunu durdurabileceğini hatta toplumu şu ankinden çok daha ileri bir noktaya taşıyabileceğini hesaba katarak bu mücadelede mümkün olan en yüksek seviyede yer almalı ve toplumun yanında olduğumuzu göstermeliyiz.

Bizler için öncelikli olan insandır ve onun emeğidir. Eğer insanın emeği sömürülüyorsa bu bizlere hepimize yapılan bir saldırıdır.

Ve eğer insan, insan gibi yaşamıyorsa ve toplum olarak asimile ve ilhak politikaları ile yok edilmeye çalışılıyorsa, bu bizlere, tüm dünya insanlığına karşı yapılan bir saldırıdır ve buna karşı mücadele etmek hepimizin birincil görevlerinden olmalıdır.

Bundan yedi ay önce meydanlardaydık. Onbinlerdik, bir bütündük, ilk kez toplum olduğumuz ve birlikte oluşturma birşeyleri değiştirebileceğimize inanmıştık. Artık herşey değişmişti, hiç bir şey eskisi gibi olmayacaktı, birlikte ve güçlüydük.

Şimdi aradan aylar geçti, artık eskisi gibi birlik değiliz. Her ne kadar "Hayır yine birlikteyiz, mevzilerimiz farklı olsa da, savaşımız ve mücadelemiz ortak" denilse de, bu mevziler birlikteliğini ve bağlantılı savaşılarını yitirmekte. Bunu hiç aklımı ucuna bile getirmek istemiyorum ama ileride mevziler birbirlerine dönerse hiç şaşmam.

Peki bu farklı cepheleşmeler, cepheleri bölüp güçsüzleştirmeler bize hiç mi yarar sağlamayacak?

Açıkcası ben kaç haftadır düşünüyorum tek bir yarar aklıma gelmedi!

Karşımızdaki düşman, yani egemenler bir yandan karışımızda tek bir güç olarak mevzilenirken, bir yandan da bizim bölünmemizi sağlamak, saflarımızı dağıtıp kurmuş oldukları sistemi devam ettirmek için var güçleri ile çalışmaktadırlar. Bu yöndeki emirleri ise aynı yerden almaktadırlar.

Böylesi planlı ve güçlü bir cephe karşısında ne yapılabilir?

Bu gayet basit ve nettir. Yapmamız gereken saflarımızı sıklaştırmak ve düşmanımıza karşı en organize şekilde karşı koymak, hatta karşı koymak yetmeyecek onun saflarını dağıtıp korumakta olduğu sistemi yerle bir etmektir.

Bu o kadar basit olmayacaktır.

İşte bu nedenle safların sıklaşması ve birliktelik dahada önem kazanmaktadır. Yoksa farklı ana hedefleri olanların birlikte hareket etmesi düşünülemezdi. Ama şüanki ara hedeflerimiz bir ve tektir, o zaman birlikte davranmamızda kaçınılmaz olmalıdır. Aksi taktirde düşman bizi çok kolay dağıtır ve bizler savaşı kaybederiz. Evet bu bir savaştır. Egemenlere karşı Halkın vereceği bir Savaş!

Bu savaş kazanmak için HADE herkes mevzisine. Herkes kanının son damlasına kadar bu savaşı sürdürecektir, ta ki kazanana kadar. Toplum için, dahası kendimiz ve ailemiz için herkes görevinin başına geçmek zorundadır. Görevimiz savaşmak, egemenlere ve bizi yok oluşa mahkum edenlere karşı savaşılmaktır.

HADE be arkadaşlar artık uyanın, hatırlayın yedi ay evvelini, 70 binleri, 80 binleri hatırlayın. Birlikte ne kadar güçlü olduğumuzu hatırlayın ve 100 binlerle tekrar birlik olursak neler yapabileceğimizi düşünün.

Birlik olmak için, bu savaşı kazanabilmek için, HADE herkes iş başına.

Artık aylardır süren tatil bitti. Şimdi tekrar meydanlara dolma vaktidir. Şimdi meydanlarda kalmayıp köylere, mahallelere, sokaklara, evlere dolma vaktidir. Herkes 7'den 70'e herkes örgütlenmeli, uşakların ve soyguncuların hükümüne son verip, kendi iktidarımızı kurmak için cephedeki yerimizi almalıyız.

Bu savaş bizim kurtuluş savaşımızdır. Öyleyse HADE be arkadaşlar,

Kurtulmak Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Yada Hiçbirimiz...

BDH VE SİYASET

Son dönemde CTP'li yoldaşlar en nihayet baklayı ağızlarından çıkardılar. Birlik olamamasının nedenini siyasete bağladılar. Haklılar da!

BDH hareketinin temsilcisi olarak Akıncı'nın beyanları ile CTP yazarlarının ve sözcülerinin beyanlarını karşılaştırsak pek çok konuda farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Bakalım.

Mevcut Annan Planı Konusunda

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı Annan Planı'nı kabul ettiğini, esasta yapılacak değişikliklere karşı çıktığını, esasta yapılacak değişiklik çabalarının, her iki tarafın da kendine yontma çabaları nedeeniyle anlaşmayı imkânız kılma aracına dönüştüğünü, yapılması gerekenin anlaşmanın boş yerlerinin doldurulması olduğunu ilan etti.

CTP: CTP sözcüsü Talat Annan Planı'nın bir görüşme zemini olduğunu, ve 'Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazlarından' olduğunu ilan ederek tamı tamına da Akıncı'nın bahsini ettiği tehlikeyi yaratacak, anlaşmayı imkansız kılacak bir tavır içinde olduğunu ilan etti.

Garantörler Konusu

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı Garantörlerin kendi aralarındaki, Kıbrıs'la bağıntılı kendi çıkarları sorunlarını kendilerinin ele alıp çözümlemesini, bunun onların sorunu olduğunu, onlar anlaşamadı diye anlaşmazlığın sürdürülemediğini, onların anlaşmalarının şart olduğunu, onlar anlaşmasalar da anlaşmanın Kıbrıslı toplumlar arasında yapılacağını ilan etti!

CTP: CTP sözcüsü Talat garantörlerden biri olarak Türkiye'nin çıkarlarını sonuna kadar savunacaklarını, Türkiye'nin çıkarlarını savunmayan bir anlaşmayı imzalamayacaklarını, zaten Türkiye anlaşmayı kabullenmezse anlaşmanın olamayacağını, BM'nin bile böyle dediğini ilan etti.

Türkiye'nin Çıkarları Sorunu

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı Türkiye'de demokrasi ve barış güçlerinin çıkarlarının savunulduğunu, barış ve demokrasi düşmanı kesimin, Kıbrıs'ta anlaşma karşıtı kesimin ise savunulmadığını ilan etti.

CTP: CTP sözcüsü Talat aynı şekilde Türkiye'de demokrasi ve barış güçlerinin çıkarlarının savunulduğunu, barış ve demokrasi düşmanı kesimin, Kıbrıs'ta anlaşma karşıtı kesimin ise savunulmadığını ilan etti. Aynı zamanda da sözde barış taraftarı görünen kesimlerin barışı imkansız kılacak taleplerine de açık zemin bıraktı (bakınız garantörler ve Mevcut Annan Planı konuları).

Türkiyeli Göçmenler Konusu

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı Annan Planı'nda önerilen en uzun süredir memlekette yaşayanlar öncelikli 50 bin TC kökenli göçmenin vatandaşlığı ve oy hakkını kabul edip, bunlar dışındaki TC kökenli ve vatandaşlık hakkı verilenlerin haklarını kabullenmeyip, son dönemde hızlı oy sahibi vatandaş yapma furusuna değinip, nüfus sayımı ve seçimlerde Annan Planı'na uygun bir hukuksal çerçeve için uluslararası kurumlardan destek çağırısı yaptı.

CTP: CTP sözcüsü Talat daha önce BDH sözcüsü olarak Akıncı'nın bu yaklaşımına sahip iken, son dönemde KC temsilcileriyle, onların Annan Planı'ndaki TC kökenli vatandaş miktarını azaltma çabalarına karşı tüm TC kökenlilerin vatandaşlık hakkı üzerinde tartışma başlattı. Yeni vatandaş yapılanlara, ve oy hakkı verilene karşı CTP'nin başlattığı - BDH'nın da desteklemesi gereken- hukuk mücadelesi yavaşlatıldı. Yoksa donduruldu mu?

Seçim Sonrası Ne Yapılacağı Konusu

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı seçimlerin bir referandum olduğu, Annan Planı temelinde bir anlaşmaya yol açması gerektiği, yoksa seçim sonucunda oluşacak hükümetin Türkiye'nin hık 'deyicisi bir muhtar heyeti'nden başka birşey olmasına izin verilmeyeceği, dolayısıyla da seçim sonrası anlaşmanın imkansızlığı şartlarında hükümet olma sevdası ile yanıp tutuşmak yerine mevcut parlementer sistemin çalışamaz hale getirilmesinin ele alınmasını önerdi.

CTP: CTP sözcüsü Talat ise anlaşma olmazsa, mesala 'Rumlar Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazlarını kabul etmezse' (hümmə haşa TC bu işi imkânız kılarsa değil!) bu memleketi yönetmek için 'B Planı' oluşturduklarını, ellerindeki o 'mükemmel kadrolarla' bu memleketi çok güzel yöneteceklerini ilan etti. Yani tekrar anlaşma olmamaya bizleri hazırlamaya başladı. CTP kadro ve tabanını da hazırlıyor. Yani 'mükemmel ve yetenekli ve de CTP'li muhtarlar heyetimiz' anlaşma olmazsa da KKTC'yi yönetmek için hazır bekliyor. 'La Hay'de anlaşma olmazsa hayat bitmez ya. Seçimler var. Seçimleri referanduma

çevirir ve anlaşmayı böylece imzalarız. Seçimlerde kazanamazsak, veya kazansak da anlaşmayı 'Rumlar nedeniye' yapamazsak hayat bitmez ya. 'CTP'li muhtarlar heyeti' KKTC'yi ne de güzel yönetir!

Rumlara Karşı Tavır. Burada İşe CTP'den Başlamak Şart.

CTP: CTP sözcüsü Talat 'Rum yöneticilerin' de tıpkı Denktaş gibi anlaşmaya karşı olduklarını ilan etti. Onlara karşı 'Kıbrıslı türklerin olmazsa olmazlarını' ve de herhalde 'Türkiye'nin olmazsa olmazlarını' savunma hazırlığı içinde. Bu olmazsa olmazlar hakkında bir tek laf yok. Nedir bunlar? Annan Planı'nı delen talepler mi değil mi? Açıkta ki Annan Planı'nı delen talepler. H. Erçakıca da bu nedenle BDH'dan 'Rumlara karşı tavır' istiyor.

BDH: BDH sözcüsü olarak Akıncı Annan Planı'nda esasa dayanan hiçbir değişikliğin ortaya konmaması gerektiğini ortaya koydu. Dolayısıyla onun ve BDH'nın 'Rumlara karşı tavır' diye bir derdi yok. Annan Planı'na karşı derdi olan derdini ortaya koyar. BDH'nın bu zavallıların 'olmazsa olmazlarını' dinlemek, hele hele ele almak diye bir derdi de yok. BM çatısı altında çözüm mü dediniz. İşte size BM çatısı altında çözüm önerisi. Kuzeyden olmazsa olmazlar, Güneyden olmazsa olmazlar olursa anlaşma olmaz. BDH'nın ne 'Rumları' ne 'Türkleri' ne de garantörleri dinlemek diye bir sorunu yoktur. Dolayısıyla da onlarla bir sorunu yoktur. Rumlara sorunu olan ve bu konuda tavır bekleyen ve de geliştiren CTP anlaşmazlığın zeminini hazırlıyor.

Anlaşma olmamış şartlarda KKTC yönetmeye hazırlanıyor.

Yanlışsak düzeltiniz yoldaşlar!

İşte bu nedenle BDH sizlerle protokol imzalayamaz. BDH Annan Planı'nı imzalamak, anlaşmayı elde etmek, barış ve demokrasiyi tesis etmek için kurulmuştur.

Seçim Döneminde ve Sonrasında İşbirliği?

Tabii ki. Hiç şüpheniz olmasın. Birlik diye haykıran, tek liste diye haykıran, bu seçim değil Annan Planı için referandumdur diye haykıran BDH aynı temelde hareket eden herkesle işbirliği ve dayanışma içinde olacaktır. Ama bu temelden kayışlara karşı elini kolunu bağlayacak bir protokol imzalamayacaktır. Çözüm ve AB taraftarıyız deyip Annan Planı'na şartlar koşmak isteyen, dolayısıyla da anlaşmayı imkansızlaştırmak isteyen, ister Rum, ister Türk herkes ve örgüte karşı mücadelesini de sürdürecektir. 26 Aralık'ta 80 bin vatandaşa verdiği sözden zerre kadar kaymayacaktır. Anlaşmayı garanti altına almak için 80 binleri sadece meydanlarda toplayıp, sonra da dağıtan, yani kendi altını kendi eliyle boşaltan, kendi gücünü kendi eliyle yok eden, böylece de dışarıdaki güçlere dayanan bir yapı olmayacaktır. Bugüne kadarki siyaseti, bunun için tüm temeli hazırlamıştır.

Tüm BDH hareketini ve onun sözcüsü Akıncı'yı tebrik eder, siyasetlerinden zerre kadar şaşmayacaklarına olan inancımızı belirtiriz.

Yeni 20 Temmuz'lar olmasın

(11. sayfadən devam)

kaynaşmıştır. Çözüm ve barış isteklerini meydanlarda haykırmışlardır.

Seçimler artık uluslararası gözlemcilerin bulunacağı bir ortamda yapılacak. Yalnız Kıbrıs Türklerinin değil, tüm Kıbrıs'ın kaderini etkileyecek, Türkiye'nin geleceğine etki yapabilecektir bu seçimler. Geçmiş az taraf vardı şimdi daha çok taraf var etkilenecek.

Seçimlere müdahale edilmezse, sizce Kıbrıs Türk toplumunun iradesi sandığa yansır mı?

Büyük oranda yansıyacağını düşünüyorum. 80 bini aşkın insan meydanları doldurmuştur. Seçmen sayımız geçen yerel seçimlerde 134 bindi, meydanlara gelerek referandum yapma hakkını kullanan insanlar sandığa geldiklerinde de aynı başarıyı göstereceklerdir.

Ama bir konu vardır; nüfus aktarması devam ediyor. Ayrıca buradaki yetkililerin ve Türkiye'deki bazı çevrelerin müdahalesi söz konusu. Türkiye'deki yönetim, benim gördüğüm kadarıyla çözüme hazır değildir.

Bu oldukça hassas bir konu. Buradaki Türkiyeli nüfus, Kıbrıs Türkü'nün sayısını aşmıştır. Biz Annan Planı çerçevesinde burada kalabileceklerin, kendilerini Kıbrıslı olarak değerlendiren Türkiyelilerin oy kullanmasını isteriz tabi.

Ama, 20 ayda 2500 kişi vatandaş yapılmış, bunun 650 kişisi burada yaşamayan insanlardır.

Bizim ve Türkiye'deki emekçi kesimin çıkarları çözümde ve ortak bir barıştadır. Türkiye'deki barış ve demokrasi güçleri bizimle

dayanışma içerisinde olmalı ve kamuoyuna Kıbrıs'la ilgili gerçekleri anlatmalıdır.

20 TEMMUZ'DAKİ GÖVDE GÖSTERİLERİ

Mustafa Akıncı: Temmuz ayının özel bir önemi var bu adada; 15 Temmuz 1974 Yunan cuntası ve ardından 20 Temmuz'da Türkiye'nin askeri hareketi ve yaşanan savaş var.

Ancak bu temmuz, 29 yıldır yaşanan temmuzlardan farklı. 29 yıldır ilk defa sınırlı da olsa kapılar açıldı, eski dostlar buluştu, yeni dostluklar kuruldu. 10 yıl önce Ledra Palas Sınır Kapısı'nda in cin top oynuyordu; şimdi ise civil civil, insanlar her iki tarafa gidip gelmekten memnunar. Ama kapıları açanlar bundan memnun değiller aslında. Türkler ve Rumlar'ın bir arada yaşayabilecekleri mesajını dünyaya vermiş olmasından rahatsız olanlar var. Belki de bu gövde gösterisini yaparak memnuniyetsizliklerini ifade etmek istediler. Yani "Biz buradayız, haberiniz olsun" demek istediler herhalde 20 Temmuz gösterileriyle.

Aslında bu günlerde daha barışçıl mesajlar vermekte yarar vardır. Güneydeki Politis gazetesinin 20 Temmuz darbesiyle ilgili yaptığı röportajda, bir öneride bulundum, bunu size de aktarayım: Artık Türk ve Rum kayıplar için ortak bir anıt düzenlenmesinde Kıbrıs'ta barışın sağlanması açısından büyük yarar görüyorum. O aileler sevdiklerini arıyorlar. Onların bulunmasını ve cesetlerin bir mezara kavuşturulmasını istemek bir insanlık görevidir. Böyle bir anıt, iki toplumun birbirlerini bağışlayacağı ve birbirlerinden özür dileyeceği bir mekân haline gelebilir.

Ben toplumları suçlamıyorum, halklar kışkırtılmadıkça birbirlerinin boğazlarına sarılmamışlardır. Ama ne olursa olsun her iki taraf da birbirlerine acı çektiler ve birbirlerine özür borçludur. Böyle bir öneriyi 20 Temmuz'un 29. yılında ortaya koymayı gerekli gördüm ve

bunun yararı olacağına inanıyorum. Bir daha tarihimizde 21 Aralık'ların, 15 Temmuz'ların ve 20 Temmuz'ların yaşanmaması gerektiğinin bir teminatı olarak bunu görüyorum. Dolayısıyla 20 Temmuz'ların artık topla tüfekte kutlanan bir bayram yerine, geçmişin muhasebesinin yapılabildiği ve karşılıklı hataların bertaraf edildiği bir güne dönüşmesi gerektiğine inanıyorum.

Tarihimize baktığımızda, birisinin kutladığı bir gün, diğerinin acılı bir gündür. Bu yüzden bizim ortak kutlayabileceğimiz ve ortak anaçığımız günlere ihtiyacımız vardır.

Özcan Barkut: Statükocular Kıbrıs'ta çözümü istemiyorlar, bu şekilde kalmasını istiyorlar ve Kıbrıs'ı ellerinde rehin olarak tutmak istiyorlar. 20 Temmuz gösterilerinin "görmekli" bir şekilde kutlanmasının sebebi de şu: Statükocular zeminin ayaklarının altından kaydığının farkındalar, burada yaşayan halk, artık kendilerini istemiyor. Türkiye'den gelip yerleşenlerin bazıları da Ankara'nın kendilerini unuttuğundan şikâyetlenip bu sürece destek veriyor. Gaziler Derneği de tavır alarak bu yılki 20 Temmuz kutlamalarına katılmadı; onlar da artık bir çözümün gerçekleşmesini istiyorlar. Egemen güçler, milliyetçi ve şoven propagandalarla, halkın bölünmesini, kendilerinin istediği insanların kazanmasını istiyorlar. Bu seçimler çok önemlidir ve çetin bir mücadele bizleri bekliyor.

İzzet İzcan: Türkiye'yi yöneten güç merkezleri, hâlâ Kıbrıs'ta çözüme hazır değil. Buradaki statükocularla birlikte hareket edenler, Kıbrıs'tan vazgeçmek istemiyorlar. Öyle görünüyor ki egemen sınıf direnecektir ve çözümün önünü kapamaya çalışacaktır. Kıbrıs Türkü'nün iradesine rağmen Türkiye'deki askeri-bürokrasi çözümün önünü tıkamaktadır.

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt, No:5 K. Çiftlik/ Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk